

Nr **12** (175)

Politechnika Opolska
ISSN 1427-809X

WIADOMOŚCI UCZELNIANE

maj-czerwiec 2008

Pismo informacyjne Politechniki Opolskiej

Czas Inżynierów

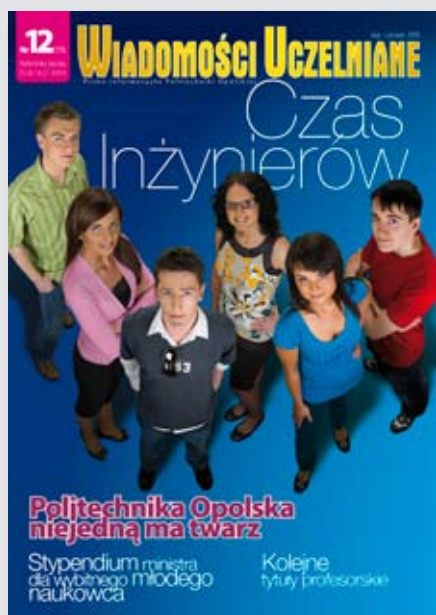
Politechnika Opolska niejedną ma twarz

Stypendium ministra
dla wybitnego młodego
naukowca

Kolejne
tytuły profesorskie

Małgorzata Głuszek jest pracownikiem Działu Współpracy Międzynarodowej i Programów Unii Europejskiej. Jest amatorką fotografii a jej hobby często pomaga w pracy zawodowej. Najchętniej tematy do swoich fotografii czerpie z życia toczącego się wokół. Fotografie z wypraw i wydarzeń międzynarodowych czy obserwacji życia studentów Erasmusa niejednokrotnie goszczą na łamach informatorów, ulotek i plakatów uczelni.

WIADOMOŚCI UCZELNIANE

Pismo informacyjne Politechniki Opolskiej

Rok XVIII, nr 12 (175), maj–czerwiec 2008

ZESPÓŁ REDAKCYJNY

KRYSTYNA DUDA

Redaktor naczelny

SŁAWOJ DUBIEL

Zdjęcia

LUCYNA STERNIUK–GRONEK

Redakcja

TOMASZ SOŁTYŃSKI

Projekt i skład

WSPÓŁPRACA

MAGDALENA TOKARSKA (Biuro Rektora)

IZABELA CAREWICZ (WEAiI)

JOLANTA DEMBICKA (WM)

TOMASZ BOHDAN (WWFiI)

MIROSLAWA SZEWCZYK (WZiIP)

HANNA KOŚMIDER–MATWIEJCZUK (SJO)

JOANNA BOGUNIEWICZ (DWMiPUE)

MAŁGORZATA KALINOWSKA (OW)

BEATA KOPKA (BG)

Wydano w Dziale Promocji Politechniki Opolskiej,
ul. S. Mikołajczyka 5, 45-271 Opole, promocja@po.opole.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania
redakcyjnego nadesłanych tekstów.
Numer zamknięto 15.06.2008 r.

Na okładce: „Twarze politechnik” od lewej Piotr Graca,
Żaneta Hajdecka, Przemysław Krzymiński, Marta Pawlak,
Jolanta Faber, Sławomir Cecelski

SKROMNE WARUNKI STYMULUJĄ DO PRACY

Mariusz Jagiela, (ur. 1976 r.) jest absolwentem Wydziału Elektrotechniki i Automatyki Politechniki Opolskiej, studia ukończył w 2000 r., w tym samym roku podjął pracę jako najpierw asystent stażysta, następnie asystent w Katedrze Automatyzacji i Diagnostyki Układów Elektromechanicznych, skąd skierowany został na studia doktoranckie, które ukończył uzyskując stopień doktora nauk technicznych w 2002 r. W lutym bieżącego roku uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk technicznych, a maju br. objął stanowisko profesora nadzwyczajnego Politechniki Opolskiej. Nadal związany jest ze swoją macierzystą jednostką — Wydziałem Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki. Jest pracownikiem Katedry Maszyn Elektrycznych w Instytucie Układów Elektromechanicznych i Elektroniki Przemysłowej. Do ważniejszych osiągnięć profesora zaliczyć można się uzyskanie stypendium w programie Krajowe stypendia wyjazdowe FNP w 2002 r., stypendium w programie Stypendia dla młodych naukowców FNP w roku 2003, naukowe stypendium zagraniczne NATO, w 2003 r. nagroda Premiera Rzeczypospolitej Polskiej za wyróżnioną rozprawę doktorską.

W gronie doktorów habilitowanych i doktorów, którzy podczas ostatniego święta odbierali dyplomy wyróżniał się Pan młodym wiekiem. Habilitacja w wieku 32 lat nie zdarza się tak często, choć wcześniej w 2006 roku również młody pracownik naukowy i także na Wydziale EAiI zrobił habilitację. Czy na tym wydziale są szczególne warunki dla rozwoju młodej kadry?

Trudno odpowiedzieć na to pytanie, wydaje mi się, że szczególność tych warunków polega może na mniejszych do tej pory możliwościach w porównaniu z uczelniami, które miały więcej czasu na rozwój. Mam na myśli te ośrodki, w których dotychczas gościłem, czyli Politechnikę Poznańską, Politechnikę Łódzką czy zagraniczny uniwersytet w Durham, gdzie przebywałem przez rok. Moim zdaniem skromne warunki o wiele bardziej stymulują do pracy niż sytuacja, w której — mówiąc kolokwialnie — wszystko, a głównie sprzęt do badań, ma się w zasięgu ręki. W naszych warunkach zgromadzenie sprzętu, odpowiedniego wyposażenia laboratoryjnego wymaga znacznie więcej pracy, ale to nie musi być przeszkodą opóźniającą rozwój. Tak to odczuwam.

Wracam pamięcią do rozmowy prowadzonej z Panem kilka lat temu z powodu uzyskania niezwykle prestiżowego stypendium FNP, wówczas

stwierdził Pan, że warunkiem takich osiągnięć w nauce jest połączenie pracowitości i właściwej opieki promotora. W przygotowaniu habilitacji kończy się już opieka promotorska, pozostaje samodzielna praca naukowa. Jak przedstawiała się Pana droga do habilitacji?

Cała proces związany z habilitacją nie jest zadaniem krótkoterminowym, lecz oznacza przede wszystkim gromadzenie dorobku w latach poprzedzających uzyskanie habilitacji. Jego posiadanie było, między innymi możliwe, dzięki wspomnianej wcześniejszej opiece promotorskiej. Jednak przełomowym momentem w mojej pracy naukowej był wyjazd za granicę na Durham University w Wielkiej Brytanii, gdzie dzięki gościnności i stworzeniu odpowiednich warunków do pracy, przez co rozumiem kontakt z bardzo profesjonalnym zespołem pracowników, którzy udostępni mi własny dorobek naukowy, a nadto świetnie wyposażone laboratoria, mogłem przeprowadzić szereg doświadczeń niemożliwych w tamtym czasie do wykonania w naszych warunkach. Muszę jednak stwierdzić, że obecnie nasza sytuacja pod względem bazy laboratoryjnej zdecydowanie się poprawiła. Po uzyskaniu kilku kolejnych dotacji, zwłaszcza z ministerstwa — głównie dzięki zaangażowaniu profesora Łukaniszyna — udało się zakupić wiele drogich wysokospecjalistycznych urządzeń badawczych i pomiarowych.

Możliwość prowadzenia badań owocuje publikacjami, a te zamieszczane w poważnych czasopiśmie naukowych, zwłaszcza tych z listy filadelfijskiej, mają duże znaczenie w procedurze habilitacyjnej. Intensywna praca naukowa, na początku prowadzona pod opieką promotora zaowocowała odpowiednimi publikacjami, to z kolei pozwoliło mi na uzyskanie nagród, jak ta z FNP i stypendiów, jak właśnie stypendium NATO, które umożliwiała wyjazd do zagranicznego ośrodka naukowego. Pobyt na uniwersytecie w Durham okazał się w moim przypadku przełomowy. Po powrocie okazało się, że zebrałem tak dużo materiału, że mogłem zająć się do pisania monografii, która wraz z pozostałym dorobkiem w postaci artykułów powstałych jeszcze przed wyjazdem na stypendium, podczas jego trwania i po powrocie, stała się podstawą do przygotowania wniosku. Formalnie przewód habilitacyjny został zainicjowany 18 maja 2007 roku, a 28 lutego bieżącego roku decyzją Rady Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki otrzymałem stopień doktora habilitowanego nauk technicznych.

Proszę scharakteryzować obszar Pana zainteresowań naukowych.

Obszarem moim zainteresowań jest elektrodynamika techniczna ze szczególnym uwypukleniem działań w zakresie przetworników elektromechanicznych maszyn elektrycznych oraz obliczeń elektromagnetycznych tych układów. Prowadzone badania zyskały w ostatnim czasie praktyczne przełożenie, bo wiążą się one z pracami zleconymi wykonanymi dla zakładu maszyn elektrycznych EMIT S.A. w Żychlinie. Wraz z profesorem Hickiewiczem, który jest kierownikiem tego projektu, wykonujemy badania i prace, których celem jest doprowadzenie do stworzenia pierwszego w Polsce oprogramowania służącego komputerowemu wspomaganemu projektowaniu dużych maszyn indukcyjnych. Oprogramowanie to, prawdopodobnie jako pierwsze w Polsce i chyba nieliczne stosowane w Europie oparte będzie na wykorzystaniu metody elementów skończonych.

Wspomniane stypendium FNP to tylko jeden z wielu Pana sukcesów naukowych obok nagrody ministra, stypendium NATO, nagrody rektora czy stypendium na udział w międzynarodowej konferencji naukowej, które z tych wyróżnień ceni Pan najwyżej?

Za najbardziej prestiżowe wyróżnienie jakie otrzymałem do tej pory uważam stypendium Fundacji na rzecz Nauki Polskiej.

Wynika to z faktu ogromnej konkurencji, ponieważ każdego roku do fundacji zgłaszanych jest ogromna liczba wniosków o stypendium. Są to zazwyczaj wnioski o bardzo wysokiej jakości o czym informuje zarząd fundacji. Uważam więc uzyskanie stypendium za bardzo prestiżowe wyróżnienie, i nie jest to tylko moje zdanie, tak ocenia je wielu ludzi nauki.

Bardzo piękną charakterystykę wystawił Pan swojemu nauczycielowi i promotorowi, nie zaprzeczył nazwaniu prof. Mariana Łukani-szyna — mistrzem, teraz Pan ma szansę stać się dla kogoś mistrzem, czy ma Pan już „swoich” studentów, doktorantów?

Doktorantów swoich jeszcze nie mam, ale współpracuję z kilkoma studentami, których staram się zachęcać, a szczególnie jednego z nich — **Tomasza Garbca** do tego aby swoją pracę i zainteresowania przeniósł na działalność w zakresie studiów doktoranckich. Mam nadzieję, że to mi się powiedzie i współpraca nadal będzie kontynuowana.

Jak przedstawiają się plany zawodowe na najbliższe lata?

Mówiąc o planach chciałbym na chwilę wrócić do początków mojej pracy zawodowej, kiedy krótkoterminowym planem zawodowym była praca doktorska. Ale od chwili osiągnięcia stopnia doktora nie obierałem sobie za cel zrobienie habilitacji. Jej

uzyskanie było owocem wszystkich tych prac, które wcześniej wykonałem. W pewnym momencie uznałem, że ten dorobek będzie wystarczający do osiągnięcia tego celu, ale nie bez znaczenia były zachęty ze strony mojego nauczyciela, a także ze strony moich najbliższych, bo nie mogę tu nie wspomnieć o udziale rodziny w takim przedsięwzięciu. Duża część obowiązków, a mam na myśli zwłaszcza obowiązki domowe, przechodzi wówczas na nich. Chciałbym szczególnie podziękować mojej żonie, która dzieląc los młodego lekarza rezydenta wzięła na swoje barki ten wielki ciężar. Za to jej serdecznie dziękuję.

A nie planuje Pan stworzeniu własnego zespołu badawczego, kierowania katedrą?

Kierowanie katedrą? (śmiech) och nie. Do tego aby kierować ludźmi potrzeba odpowiednich predyspozycji. Wydaje mi się, że ja takowych nie posiadam. Uważam, że moim głównym zajęciem będzie opieka naukowa nad doktorantami i realizowanie własnych badań naukowych. Jednak co życie przyniesie, tego nie wiadomo. Być może kiedyś nastąpi to, o co pani pyta, choć teraz wydaje mi się to mało prawdopodobne.

Muszę także trochę odpocząć, bo uzyskanie habilitacji wiązało się z ogromnym wysiłkiem i czuję wielkie zmęczenie, nieco więcej czasu poświęcić moim bliskim, zwłaszcza synkowi. ◀

Rozmawiała Krystyna Duda

Z prac Senatu

21 maja 2008 r. odbyło się kolejne w kadencji posiedzenie Senatu Politechniki Opolskiej według porządku podanego do wiadomości przez prowadzącego obrady rektora prof. **Jerzego Skubisa**. Rektor poinformował, że pierwsza z zaplanowanych części obrad — spotkanie z wojewodą opolskim **Ryszardem Wilczyńskim** nie odbędzie się ze względu na wyjazd wojewody, który w tym czasie towarzyszył delegacji rządowej przebywającej na Opolszczyźnie.

Następnie rektor wręczył akty powołania na stanowiska prorektorów w kadencji 2008–2012 — **Aleksandrze Żurawskiej**, **Annie Król**, **Jerzemu Jantosowi**, (prof. **Marek Tukiendorf** przebywał w delegacji w USA) oraz Nagrody Rektora za uzyskane habilitacje **Wiesławowi Tarczyńskiemu** z Wydziału

Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki i **Gabrielowi Filipczakowi** z Wydziału Mechanicznego.

Trzecią część obrad rozpoczęło omawianie spraw dydaktycznych i studenckich a prowadzenia tej części podjął się prof. Jerzy Jantos prorektor ds. studenckich. Pierwszy punkt wypełniło przedstawienie proponowanych zmian w warunkach i trybie rekrutacji na studia w Politechnice Opolskiej a po wysłuchaniu opinii przewodniczącego komisji senackiej, prof. **Stanisława Witczaka** senat podjął odpowiednie uchwały.

Następnie senat uchwalił wymiar zadań dydaktycznych i zakres obowiązków dla nauczycieli akademickich na rok akademicki 2008/2009, a także pozytywnie zaopiniował uruchomienie stacjonarnych i niestacjonarnych studiów II stopnia na

kierunku *turystyka i rekreacja* na Wydziale Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii od roku akademickiego 2008/2009.

W sprawach osobowych uchwałą senatu powołano na członków doraźnej Senackiej Komisji do Opracowania Reformy Systemu Obsługi Studenta:

Patryka Weissera jako przedstawiciela studentów i mgr inż. **Kamile Mateję** jako przedstawiciela doktorantów.

Ponadto Senat PO pozytywnie zaopiniował wniosek o stypendium START dla młodych uczonych Fundacji na rzecz Nauki Polskiej dla dra inż. **Macieja Zdanowskiego**, a sylwetkę naukową kandydata przedstawił dziekan WEAI, prof. **Ryszard Rojek**.

W kolejnym punkcie Senat PO przyjęciem stosownej uchwały otworzył przewód prowadzący do nadania tytułu doktora honoris causa Politechniki Opolskiej dla prof. dr. hab. inż. **Tadeusza Kaczorka**. Na promotora przewodu wyznaczył prof. dr. hab. inż. **Ryszarda Rojka**, a na recenzentów:

prof. dr. hab. inż. czł. koresp. PAN **Józefa Korbicza**, Uniwersytet Zielonogórski,
prof. dr. hab. inż. czł. koresp. PAN **Mariana Kaźmierkowskiego**, Politechnika Warszawska

Następnie Senat pozytywnie zaopiniował zatrudnienie na podstawie mianowania z dniem 01.05.2008r. na stanowisko profesora nadzwyczajnego w PO na czas określony 5 lat. dra hab. inż. **Mariusza Jagiely** (WEAiI) oraz dra hab. inż. **Wiesława Tarczyńskiego** (WEAiI). Natomiast od dnia 01.12.2008 na podstawie umowy o pracę na stanowisku profesora nadzwyczajnego w PO dr hab. inż. **Lechosława Grabowskiego** (WB).

A także: przedłużenie zatrudnienia na podstawie mianowania z dniem 01.12.2008 r. na stanowisko profesora nadzwyczajnego w PO prof. **Sergeya Kaima** (WEAiI), przedłużenie zatrudnienia na podstawie mianowania z dniem 01.12.2008 r. na stanowisko profesora nadzwyczajnego w PO dra hab. inż. **Włodzimierza Stanisławskiego** (WEAiI), przedłużenie zatrudnienia na podstawie mianowania z dniem 01.09.2008 r. na stanowisko profesora nadzwyczajnego w PO dra hab. **Romana Nowackiego** (WWFiF), przedłużenie zatrudnienia na podstawie mianowania z dniem 01.06.2008 r. na stanowisko profesora nadzwyczajnego w PO dr hab. **Agaty Zagórowskiej** (WZiIP).

Część obrad poświęcona sprawom organizacyjnych przedstawiła dr Aleksandra Żurawska, prorektor ds. organizacyjnych i rozpoczęła ją od informacji o planach wprowadzenia w najbliższym czasie okresowej oceny pracowników niebędących nauczycielami akademickimi. Złożyła na nią samoocena pracownika i wynik rozmowy przeprowadzonej przez przełożonego. Stosowne zarządzenie w tej sprawie przygotowane zostanie wkrótce.

Następnie pani prorektor poinformowała o wnioskach, które wpłynęły w sprawie przyznania odznaczenia „Zasłużony dla Politechniki Opolskiej” **Tomaszowi Turbie**, **Marcinowi Pocy**, **Tomaszowi Karbownikowi** oraz **Władysławowi Opoce**. Trzech studentów wykazało się właściwą postawą udzielając pomocy rannemu wykładowcy, a Władysław Opoka, dyrektor Zespołu Szkół Elektrycznych w Opolu za długoletnią, wielopłaszczyznową i owocną współpracę. Senat pozytywnie zaopiniował wnioski.

W pakiecie spraw organizacyjnych Senat PO pozytywnie zaopiniował utworzenie Instytutu Turystyki i Rekreacji na Wydziale Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii Politechniki Opolskiej i utworzenie innej jednostki organizacyjnej (w rozumieniu Statutu

PO) o nazwie „Akademia Cisco” na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki Politechniki Opolskiej. Na pytania senatorów dotyczące głównie nazwy „akademia” dla nowo tworzonej jednostki wyczerpująco odpowiadał dziekan Ryszard Rojek

Senat zgodnie z § 62 ust 2 Statutu Politechniki Opolskiej, uchwalił także Regulamin wyborów sondażowych na kierownika Studium Języków Obcych.

W sprawach naukowych Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów w sprawie uzyskania przez wydział uprawnień do nadawania stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie *automatyka i robotyka*.

Ponadto w tym punkcie prof. **Krzysztof Malik**, dziekan WZiIP przedstawił niezwykle interesującą informację o wizycie w USA, którą w ostatnim czasie odbył wraz z marszałkiem Józefem Sebestą, prorektorem ds. nauki Markiem Tukiendorfem oraz panią Teresą Zielińską rzecznikiem prasowym politechniki. Celami, które przyświecały wizycie było nawiązanie współpracy z amerykańskimi uczelniami aby utworzyć wspólne studia MBA, zachęcenie amerykańskiej młodzieży do podjęcia studiów w Politechnice Opolskiej i nawiązanie współpracy z amerykańskim biznesem. Efektem tej wizyty są wspólne plany dotyczące uruchomienia kursów, staży, badań naukowych i praktyk dla studentów. Trudno nie docenić wielkiej roli promocyjnej jaką miała wizytadelegacji z Opola dla naszej uczelni i regionu opolskiego. Informacja przygotowana w formie barwnej prezentacji wzbudziła duże zainteresowanie senatorów.

Sprawy finansowe zarysowane przez prowadzącego obrady po raz pierwszy od dłuższego czasu nie tchnęły optymizmem, rektor przede wszystkim wyjaśnił dlaczego wciąż nie jest realizowana zapowiadana podwyżka wynagrodzeń, której wypłata uzależniona była od przyjęcia budżetu (nadal nie ma budżetu). Ponadto poinformował, że realizowane przez uczelnię inwestycje wymagają 15% wkładu własnego, a ministerstwo wbrew zapowiedziom nie przyznało spodziewanej wysokości dotacji na ten cel, w związku z czym rektor zapowiedział, że rozważa możliwość zaciągnięcia kredytu na pokrycie wkładu własnego uczelni. Na dodatek zarządy województwa zawiesiły realizację programów operacyjnych, co tylko utrudnia sytuację. Jak zawsze informacje rektora dały asumpt do pytań i wypowiedzi w tej sprawie.

Ponadto senatorowie przyjęli przedstawiony protokół z posiedzenia Senatu PO w dniu 9 marca br.

W ostatnim punkcie obrad rektor przedstawił informacje o pracach nad nową ustawą o szkolnictwie wyższym — rezultat pobytu w resorcie, Poza tym prof. Jerzy Skubis podziękował pracownikom zaangażowanym w przygotowanie święta Politechniki Opolskiej, a także wszystkim biorącym udział w świątecznych obchodach. Poinformował także o planowanym podpisaniu umowy o współpracy z policją, która m.in. zakłada zgodę rektora na wejście policji na teren uczelni w dwóch przypadkach: w sprawach związanych z narkotykami oraz nielegalnymi programami komputerowymi. Finalizacja umowy jest pokłosiem raportu o uzależnieniach przedstawionym przez dr **Aleksandrę Rogowską**, pełnomocnika rektora ds. uzależnień, a przedstawionym na jednym z posiedzeń senatu.

Z kolei pani prorektor Żurawska poinformowała o planowanym na początek czerwca (8 i 9) VI Opolskim Festiwalu Nauki i zachęciła do uczestnictwa. Ponadto uwadze Santorów i pracowników poleciła informacje na stronie internetowej dotyczące toczących się aukcji na zakup sprzętu komputerowego, a prof. **Tadeusz Chmielewski** zaprosił obecnych na otwarcie przygotowywanej przez Wydział Budownictwa kolejnej letniej szkoły naukowej.

Ponadto rektor Skubis wniósł aby uczelniany Senat poparł wniosek Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich w sprawie Projektu Założeń Reformy Systemu Nauki i reformy Szkolnictwa Wyższego wyrażone w uchwale nr 68/IV z dnia 16 maja 2008 r. Obecni zapoznali się z nim i poparli podejmując i stosowną uchwałę. Na tym wyczerpano porządek obrad.

Oprac. KD

AKTY NORMATYWNE

Od marca do maja 2008 r. wydane zostały przez JM Rektora zarządzenia w sprawach:

1. uruchomienia określonej formy i poziomu studiów na kierunku Logistyka na Wydziale Edukacji Technicznej i Informatycznej (Z. Nr 17/2008);
2. wprowadzenia regulaminu przyznawania nauczycielom akademickim nagród Rektora Politechniki Opolskiej (Z. Nr 18/2008);
3. zmian w regulaminie organizacyjnym Politechniki Opolskiej (Z. Nr 19/2008);
4. oświadczenia składanego przez osobę niebędącą pracownikiem Politechniki Opolskiej, której powierza się wykona-

- nie pracy na podstawie umowy cywilno-prawnej (Z. Nr 20/2008);
5. zasad i trybu umarzania w całości lub w części oraz odraczania spłaty lub rozkładania na raty należności pieniężnych z tytułu kary umownej (Z. Nr 21/2008);
6. zmian w regulaminie wynagradzania dla pracowników Politechniki Opolskiej (Z. Nr 22/2008);
7. zmian w regulaminie zakładowego funduszu świadczeń socjalnych Politechniki Opolskiej (Z. Nr 23/2008);
8. ustalania wysokości opłat za postępowanie związane z przyjęciem na studia w roku akademickim 2008/2009 (Z. Nr 24/2008);
9. uruchomienia określonej formy i poziomu studiów na kierunku Administracja na Wydziale Zarządzania i Inżynierii Produkcji (Z. Nr 25/2008);
10. uruchomienia określonej formy i poziomu studiów na kierunku Inżynieria chemiczna i procesowa na Wydziale Mechanicznym (Z. Nr 26/2008);

11. wynagrodzenia za udział w pracach związanych z postępowaniem rekrutacyjnym (Z. Nr 27/2008);
12. kadencji dyrektora i zastępcy dyrektora instytutu, kierownika katedry oraz dyrektora Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości (Z. Nr 28/2008);
13. wprowadzenia regulaminu okresowej oceny pracowników Politechniki Opolskiej niebędących nauczycielami akademickimi (Z. Nr 29/2008);
14. utworzenia Akademii Cisco na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki Politechniki Opolskiej (Z. Nr 30/2008);
15. uruchomienia określonej formy i poziomu studiów na kierunku Turystyka i rekreacja na Wydziale Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii (Z. Nr 31/2008);
16. zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii (Z. Nr 32/2008).

Wszystkie zarządzenia dostępne są na stronie intranetowej Uczelni: inet.po.opole.pl

oprac. Agnieszka Robak

PROF. ZMARZŁY ZNÓW ZABŁYSNAŁ

Minął zaledwie rok, od kiedy gratulowaliśmy profesorowi **Dariuszowi Zmarzłemu** z Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki ogromnego sukcesu, jakim była habilitacja w niezwykle młodym wieku i znów profesor potwierdził swój talent, zdobywając prestiżowe stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego dla wybitnych młodych naukowców w 2008 roku. Podobnych wyróżnień ustanowiono w Polsce zaledwie 15, w tym tylko jedno dla badaczy uprawiających dyscypliny techniczne. Warto nadmienić, że stypendium ma znaczny wymiar finansowy i wynosi kilka tysięcy złotych wypłacanych co miesiąc przez 3 lata. Gratulujemy i życzymy, aby ta kwota pomogła profesorowi w realizacji planów. Z całą pewnością wkrótce znów olśni nas swoimi dokonaniem! ◀ LS-G

HABILITACJA GABRIELA FILIPCZAKA

25 kwietnia 2008 r. na Wydziale Inżynierii Procesowej i Ochrony Środowiska Politechniki Łódzkiej dr inż. **Gabriel Filipczak** odbył pomyślnie kolokwium habilitacyjne, w efekcie czego uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego w dyscyplinie inżynieria chemiczna i procesowa.

Gabriel Filipczak jest absolwentem Politechniki Wrocławskiej, gdzie odbył studia na Wydziale Mechaniczno-Energetycznym, a doktoryzował się w roku 1979. Po doktoracie związał się z opolską uczelnią techniczną podejmując pracę naukowo-dydaktyczną na Wydziale Mechanicznym, aktualnie w Katedrze Inżynierii Procesowej. Obszarem zainteresowań naukowych G. Filipczaka jest inżynieria i aparatura procesowa. Na swoim koncie ma ponad 100 publikacji, opracowań naukowych i patentów. Na wydziale sprawuje w bieżącej kadencji i sprawować będzie w nadchodzącej (2008–2012) funkcję prodziekana ds. studenckich.

Wiele lat temu na łamach *Wiadomości Uczelnianych* dał się poznać jako autor niezwykle oryginalnych rebusów, i nie wyklucza, że teraz znajdzie czas by do tego wrócić.

Dyplom doktora habilitowanego Gabriel Filipczak odebrał 26 maja podczas obchodów święta Politechniki Łódzkiej, która świętuje w tym dniu także swój jubileusz 60-lecia. Gratulujemy! ◀ KD

Sprawy nauki

TYTUŁ PROFESORSKI DLA TADEUSZA ŁAGODY

Kolejny wychowanek opolskiej uczelni technicznej uzyskał tytuł naukowy profesora nauk technicznych. Informacja o tym fakcie opublikowana została 24 kwietnia 2008 r. w Monitorze Polskim.

Prof. **Tadeusz Łagoda** (ur. 1965) ukończył Wydział Mechaniczny Politechniki Opolskiej (1989), po sześciu latach obronił doktorat na Wydziale Budownictwa PO, kolokwium habilitacyjne przeprowadził na Politechnice Wrocławskiej (2001 r.). Obszarem zainteresowań naukowych profesora jest mechanika oraz budowa maszyn, a efektem tych zainteresowań jest autorstwo 235 publikacji, w tym 12 książek i 4 skryptów, wypromował 4 doktorów. Jest pracownikiem naukowym Katedry Mechaniki i Podstaw Konstrukcji Maszyn na Wydziale Mechanicznym.

Jeszcze jako wyróżniający się student uzyskał prestiżowe Stypendium Fundacji na rzecz Nauki Polskiej, w następnych latach Stypendium Unii Europejskiej w Sheffield oraz Stypendium NATO w Darmstadt. Prof. Łagoda ma na swoim koncie szereg dokonań organizacyjnych, m.in. był pełnomocnikiem rektora ds. organizacji Wydziału Edukacji Technicznej i Informatycznej, następnie

dziekanem nowo tworzonej jednostki. Jest członkiem kilku komitetów i towarzystw naukowych. Doświadczenie zawodowe zdobywał także na zagranicznych uczelniach i szkołach, np.: (Ukraina), Politechnika w Odessie, Kijów, Lwów, (Wielka Brytania), The University of Sheffield, University of Nottingham, (Słowacja), Słowacka Akademia Nauk, (Francja), Laboratorium ENSAM w Futuroscope, LAMEFiP Bourdoux, LAMEF Angers, (Niemcy), LBF Darmstadt, TU Clausthal, Fachhochschule Trier, DVM Berlin, (Włochy), University of Milano, (Austria), Austriackie Centrum Badawcze, Wiedeń, jest wykładowcą europejskiej szkoły ESoCAET.

Za dokonania naukowe otrzymał m.in. Srebrny Krzyż Zasługi, 8 razy Nagrodę Rektora Politechniki Opolskiej oraz Nagrodę Wydziału IV Nauk Technicznych PAN w dyscyplinie budowa maszyn.

Na kadencję 2008–2012 wybrany został prodziekanem ds. nauki Wydziału Mechanicznego oraz do Senatu Politechniki Opolskiej reprezentując grupę profesorów.

Prof. Tadeusz Łagoda ma dwoje dzieci, syn jest tegorocznym maturzystą, córka uczennicą gimnazjum. ◀ KD

6 maja 2008 r. odeszła dr Barbara Bidzińska-Jakubowska.

Dr Barbara Bidzińska-Jakubowska była pracownikiem naukowo-dydaktycznym Katedry Polityki Regionalnej na Wydziale Zarządzania i Inżynierii Produkcji Politechniki Opolskiej i Uniwersytetu Opolskiego (Wydział Historyczno-Pedagogiczny). W Politechnice Opolskiej zatrudniona była od 1979 r. w Studium Nauk Społecznych. W 1991 r. obroniła z wyróżnieniem pracę doktorską pt. *Stosunki między partiami politycznymi na Śląsku Opolskim w latach 1945–1947* i uzyskała tytuł doktora politologii. Na WZiIP prowadziła wykłady i seminaria poświęcone integracji europejskiej. Pod jej kierunkiem zrealizowano kilkadziesiąt prac dyplomowych i magisterskich, których obszarem badawczym była analiza i ocena integracji Polski z Unią Europejską. Od 2004 r. uczestniczyła wraz z liczną grupą studentów w programie informacyjnym „Debata Europejska”.

Dr B. Bidzińska-Jakubowska jest autorką ponad 50 publikacji, w tym 3 monografii (*Polskie Stronnictwo Ludowe na Śląsku Opolskim w latach 1945–1947* i jego miejsce w antykomunistycznej opozycji, Opole 1993; *Śląsk Opolski w latach 1945–1947. Polityczna strategii bloku wyborczego*, Opole 2000; *Unia Europejska*, Opole 2006) i 3 podręczników (*Unia Europejska. Instytucje, porządek prawny, polityki wspólne, integracja Polski z UE*, Opole 2000; *Szansa dla polskiego rolnictwa i rolników. Wspólna Polityka Rolna Unii Europejskiej*, Opole 2004; *Unia Europejska. Akcesja Polski do UE*).

Dr B. Bidzińska-Jakubowska zaangażowana była w popularyzację wiedzy o Unii Europejskiej w różnych środowiskach Opolszczyzny. W 2002 r. otrzymała nagrodę Rektora Politechniki Opolskiej za osiągnięcia naukowe i dydaktyczne, a w 2003 r. — nagrodę Marszałka Województwa Opolskiego za szczególne osiągnięcia w dziedzinie upowszechniania i rozwoju edukacji.

Współpraca międzynarodowa

POLITECHNIKA NA KRAŃCACH ZACHODU I WSCHODU

„Poprzez kontakty z Polonią amerykańską uczelnie polskie powinny nawiązywać coraz silniejsze kontakty z partnerami amerykańskimi” — artykuł Małgorzaty Ptaszyńskiej pod takim tytułem zapowiedział w „Dzienniku Związkowym” wizytę (13–19 maja br) przedstawicieli Politechniki Opolskiej (prorektora Marka Tukiendorfa, dziekana Krzysztofa Malika i rzecznika prasowego Teresy Zielińskiej) oraz marszałka Józefa Sebesty w Chicago, w stanie Illinois.

Podkreślono w nim, że Politechnika Opolska, prowadząca 20 kierunków studiów, ma około 70 partnerów w różnych krajach Europy i świata, a współpraca z renomowaną techniczną uczelnią Pekinu dowodzi, że o ich doborze decyduje nie wielkość miasta lecz potencjał intelektualny szkoły.

Bezpośrednim impulsem wyjazdu było zaproszenie Polsko-Amerykańskiej Izby Gospodarczej (PACC) do udziału w forum bizne-

Uczestnicy wyjazdu u Franka Spuli prezesa Kongresu Polonii Amerykańskiej

sowym, gdzie Opolszczyzna promowała swoje atuty obok pięciu innych polskich regionów.

Marszałka Józefa Sebestę wspierał w prezentacji dziekan Krzysztof Malik, a prorektor Marek Tukiendorf był jedynym polskim uczonym, poproszonym o wykład na temat związków nauki z biznesem. Przedstawił ewolucyjne zmiany, jakim uległo narzędzie do pisania — od kamienia łupanego do systemów teletekstowych w telefonie komórkowym.

Równie ważne były rozmowy w siedmiu wybranych uczelniach Chicago na temat

Opolszczyznę Amerykanom zaprezentowali prof. K. Malik i marszałek J. Sebesta

współpracy, ponadto działania prowadzące do powstania polsko-amerykańskich studiów MBA (Master of Business and Administration) oraz spotkanie z Frankiem Spulą — prezesem Kongresu Polonii Amerykańskiej. Prezes Spula po zapoznaniu się z ofertą Politechniki Opolskiej wyraził nadzieję, że studiowaniem u nas zainteresują się również amerykańscy studenci, tym bardziej, że najzdolniejsi mogą liczyć na stypendia, które ufunduje im amerykańska Polonia.

Podjęcie przez Wydział Zarządzania i Inżynierii Produkcji (we współpracy z jedną z uczelni chicagowskich) studiów MBA zapewni ich absolwentom bardzo mocną pozycję na rynku pracy, a polsko-amerykańskie dyplomy można otrzymać tylko na drodze tej współpracy. Stąd starania władz uczelni o zorganizowanie u nas tych prestiżowych studiów.

W trakcie wizyty okazało się, że o współpracę z Politechniką Opolską — oferując możliwość odbywania staży studenckich — zabiega także firma CMM South Bend z Indiany, produkująca aparaturę do spawania najnowszej generacji.

Generalnie, Amerykanie zainteresowani są współpracą z Polską na każdej płaszczyźnie. Także z naszej strony, przy obecnym niskim kursie dolara, jest to pod każdym względem opłacalne.

Pobyt w Chicago i rozmowy z Amerykanami oraz tamtejszą Polonią, także zainteresowanie mediów tą wizytą uświadomiły nam, że ta wyprawa jest rodzajem wyścigu: wygra ten, kto pierwszy pokona ocean, przedstawi swoją ofertę, zainteresuje nią i będzie zabiegał o partnerstwo.

Decyzja władz Politechniki Opolskiej, by po nawiązaniu partnerskich kontaktów z Chinami, które zostały uwieńczone powstaniem Instytutu Konfucjusza i nauczaniem opolskich studentów języka chińskiego, wyruszyć do USA był przysłowiowym strzałem w dziesiątkę. Pozwolił zaistnieć na odległych krańcach Zachodu i Wschodu. ◀

Teresa Zielińska

INTERNATIONAL MEETING

International Meeting to spotkanie koordynatorów współpracy międzynarodowej i naukowców z uczelni partnerskich. Konferencja organizowana już od 16 lat odbywa się za każdym razem w innym państwie. Poprzez wzajemne poznanie się następuje integracja pracowników uczelni, a także w dalszej perspektywie, jakże cenny transfer wiedzy między pracownikami z Politechniki Opolskiej a zagranicznymi naukowcami. Wzmocnienie kontaktów i relacji z partnerami zagranicznymi przyczynia się następnie do zwiększenia mobilności akademickiej wśród pracowników i studentów Politechniki Opolskiej. W tym roku spotkanie dodatkowo uatrakcyjniła i wzbogaciła obecność leśników i pracowników zajmujących się branżą rolną.

Dnia 5 maja grupa 29 przedstawicieli różnych europejskich uczelni, uczestniczyła w wykładach w auli Łącznika. Spotkanie otworzył prorektor ds. nauki PO, prof. Marek Tukiendorf. W dalszej kolejności głos zabrał pan **Kazimierz Szabla** z Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Katowicach. Następnie goście mieli możliwość zapoznania się z podstawowymi informacjami nt. systemów szkolnictwa wyższego za granicą, w poszczególnych uczelniach.

Dodatkowo zaproszenie na konferencję przyjęli: **Tomasz Kostuś** z Zarządu Województwa Opolskiego oraz Wojewoda Opolski **Ryszard Wilczyński**.

Otwarta formuła spotkania sprawiła że możliwy był, podczas całego dnia wykładów w auli w Łączniku, udział w spotkaniu przyszłych polskich inżynierów.

Po południu, odbywały się równolegle 2 sesje, co umożliwiło przeprowadzenie cieka-

wych zajęć i dyskusji w mniejszych grupach. Sesję w sali głównej Łącznika kontynuowały wystąpienia poszczególnych uczestników. Goście z Danii, Belgii, Chin czy Portugalii prezentowali systemy edukacji, wyjaśniali rolę studiów inżynierskich, zrównoważonego rozwoju czy sportu w swoim kraju.

Druga sesja prowadzona równolegle, dotyczyła tematyki techniki rolniczej i leśnej oraz leśnictwa.

Wszystkie seminaria tematyczne prowadzone były w języku angielskim co ułatwiło i usprawniło komunikację między uczestnikami.

Wieczorem po trudach wystąpień goście mieli okazję odpocząć zwiedzając Nadleśnictwo w Opolu-Grudzice a także degustując dziczyznę w uroczych okolicznościach przyrody.

Kolejny dzień spotkania rozpoczęła podniosła uroczystość wręczenia tytułów doktorów oraz profesora honorowego dla byłego rektora uczelni w Stuttgarcie, Prof. Marina Stohrera, wieloletniego współpracownika i przyjaciela szerokiego grona profesorów PO.

Po południu goście wzięli też udział w Świącie Politechniki Opolskiej, corocznie organizowanym w pierwszych dniach maja. Przedstawiciele partnerskich uczelni, aktywnie uczestniczyli w rozgrywkach sportowych, konkursie przeciągania liny,

próbowali tradycyjnych polskich specjałów kuchni oraz wsłuchiwali się w koncerty.

International Team dzielnie podjęła się trudów rywalizacji i ostatecznie wywalczyła drugie miejsce w zawodach przeciągania liny oraz chlubne 4 miejsce w zawodach piłki siatkowej.

Następny dzień upłynął ponownie na sali wykładowej, gdzie omawiano zagadnienia dotyczące leśnictwa w Finlandii oraz wyświetlono prezentację dotyczącą Międzynarodowych Zawodów Drwali. Po zakończeniu części teoretycznej rozpoczęły się praktyczne pokazy z zawodów drwali organizowanych zwykle w Bobrowie (gmina Rudniki).

Przy budynku głównym PO- na błoniach drwale zaprezentowali swoje umiejętności, które zwykle wykorzystują rywalizując w dwudniowych zawodach. Wycięte przez nich z drewnianych klocków figurki zostały przekazane PO na cele dydaktyczne.

Po południu uczestnicy spotkania podziwiali bogate w turystyczne atrakcje zakątki Opolszczyzny: zespół pałacowo-parkowy w Mosznej, Dinopark w Krasiejowie czy Technikum Leśne przy Zespole Szkół w Tułowicach.

Podczas tych kilku dni pełnych wrażeń, wspólnych zajęć, wykładów ale też zabawy i odpoczynku nie zabrakło czasu na rozmowę o dalszej współpracy między parterami i nowych inicjatywach.

Warto zaznaczyć, że Projekt „International Meeting — międzynarodowa inicjatywa w celu zwiększenia mobilności akademickiej” otrzymał dotację ze środków budżetu województwa opolskiego w roku 2008 Małe Granty dla uczelni województwa opolskiego na zadania dydaktyczno-naukowe w wysokości 9000 PLN. ◀

Opracowała
Anna Pogan Dział Współpracy Międzynarodowej i Programów UE

„NASI” W HISZPAŃSKIEJ GANDII

Studiowanie „turystyki” wiąże się w przyszłości z profesjonalnym jej promowaniem. Najlepiej można się tego nauczyć w kraju, który z turystyki żyje - np. w Hiszpanii. Studenci Politechniki Opolskiej skrupulatnie korzystają z możliwości, których dostarczają im wspólne programy unijne.

I choć siatka godzin nie zgadza się w pełni z naszą — przedmioty można dopasować, a sesję sfinalizować u siebie, czyli na PO.

Studenci uczestniczą w zajęciach, które w większości odbywają się po angielsku. Ale trzeba też zmierzyć się z hiszpańskim.

Tego języka uczą się intensywnie na 2-tygodniowym kursie, inicjującym zajęcia. Reszty dopełnia codzienność.

Trudno wymienić wszystkie miasta i uczelnie, z których przybywają do Gandii polscy studenci: poznańska Akademia Sztuk Pięknych, Wojskowa Akademia Techniczna w Warszawie, prywatne i państwowe szkoły z Kielc, Gdańska, Wrocławia, Łodzi, Rzeszowa, no i oczywiście młodzież z Politechniki Opolskiej.

Trzy tysiące studentów uniwersyteckiego Campusu w Gandii, podległego Politechnice Walenckiej, kształcącej z kolei aż 40 tysięcy studentów, ceni sobie wiele udogodnień. Opolanie na przykład, bezprzewodową sieć internetową na całej uczelni.

Na zdjęciu: Teresa Zielińska - rzecznik prasowy Politechniki Opolskiej ze studentami Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii, studiującymi w Gandii: Małgorzatą Mikułą, Anną Jodłowską, Bartoszem Banachowskim i Damianem Bożanowskim.

Tą drogą (komunikacji internetowej) wykładowca powiadamia każdego studenta z osobna o odwołanych zajęciach.

Te zaś też są dość zmyślnie zorganizowane i pozwalają w pełni wykorzystać posiadane sale wykładowe (w Gandii wszyscy zdobywają tylko licencjat, czyli uczą się 3 lata). Na czym to polega? Na godzinę 8. na zajęcia przychodzi pierwszy rok, od 12. zaczyna drugi, a trzeci dopiero o 15.00. Odpowiada to zwłaszcza tym ze starszych lat, bo w Hiszpanii - podobnie jak w innych krajach południowych, życie nie kończy się o 22.00.

Chwaląc sobie pobyt w Gandii, moi rozmówcy podkreślali też wiele możliwości aktywności sportowej, wyraziście wpisanej w codzienną siatkę godzin. Nie mówiąc już o wyprawach w plener i poznawaniu kraju „na zaliczenie”, co pozwala im łączyć przyjemne z pożytecznym. ◀ Teresa Zielińska

Wielki podróżnik naszych czasów, Ryszard Kapuściński mawiał, że „istnieje coś takiego jak zarażenie podróżą i jest to rodzaj choroby w gruncie rzeczy nieuleczalnej”. Sądząc po tyleż obszernych, co barwnych relacjach studentów, którzy w ramach Erasmus wybrali się w wielką podróż-przygodę w Europie — bakcyl znalazł podatny grunt! Posłuchajmy relacji z wyjazdów (drukujemy je bez żadnych skrótów), podkładając w myślach tło muzyczne z dowolnego filmu przygodowego.

NA PODBÓJ EUROPY

Wyjazd do uczelni partnerskiej w ramach nagrody w konkursie pod patronatem JM Rektora Skubisa „Na podbój Europy”, 14–19 kwiecień 2008

Biorąc udział w konkursie organizowanym przez Dział Współpracy Międzynarodowej nie przypuszczałem, iż może z tego wyniknąć najwspanialsza przygoda jaka trafiła mi się w życiu. Czas, który wraz z Anną Szafarczyk spędziłem w Gaziantep zapelniony był wrażeniami na miarę dwóch tygodni. Oderwanie od codzienności i podróż na kraniec kontynentu, egzotyka tego miejsca zapada w pamięć — ruchliwe ulice, przechodnie, zgiełk bazaru, muzyka, Imam wołający na modlitwę i pogodni, życzliwi ludzie. Wszystko tak odmienne i fascynujące.

Do Gaziantep dotarliśmy po dniu podróży..

Wiozący nas samochód pędził opustoszałą szosą. Wąska, nieoświetlona droga prowadziła z lotniska przecinając pagórki i wznie-

W środku A. Szafarczyk i autor (po lewej)

sienia. Wszechobecna ciemność spowijała okolice, a oczy próbując wyłonić z czerni jakieś rozpoznawalne kształty wodziły tylko bezskutecznie po poboczu drogi, chwytając się każdego mijanego cienia. Noc trwała tu od dobrych kilku godzin. Z okien samochodu widać było tłące się na horyzoncie, słabe ogniki milionowego miasta. Kierowcy w Turcji jeżdżą szybko, i nerwowo. Rozpędzają się na krótkich odcinkach i nie dbają o przepisy. Benzyna kosztuje tu prawie 2 Euro za litr a jej spalanie przy takiej jeździe musi być ogromne. Jeżeli w Polsce mówi się że ktoś ma „ciężką nogę” w jeździe samochodem, to w tym kraju należałoby powiedzieć, że ma nogę przywiązaną do pedału gazu.

Zakwaterowano nas w Hotelu Uniwersyteckim. W dużym i nowoczesnym budynku z częściowo przeszklonymi ścianami. Malowniczy i pełny dbałości o detale wystrój wnętrza we wspólny sposób łączył orient z elementami zachodnimi. Nasze wyobrażenie o tanim hotelu przy uczelni odbiegało znacząco od tego co ujrzeliśmy na miejscu. Pośrodku holu znajdowała się winda opleciona spiralnymi schodami, a naprzeciw wejścia — recepcja. Pracownicy Hotelu słabą znajomością języka angielskiego nadrabiali uprzejmością i bez zbędnych formalności otrzymaliśmy klucze od naszych pokoi.

Nazajutrz przyjechał samochód z uczelni. Na spotkanie wyszedł nam młody, uśmiechnięty mężczyzna, który przywitał nas w Gaziantep. Był nim Sheyho Bozkus, pracownik biura stosunków międzynarodowych. Ubrany w szykowny garnitur i pod krawatem, prawdziwy profesjonalista — kompetentny, energiczny i co najważniejsze — mówiący po angielsku. Oznajmił nam, iż czeka nas spotkanie z koordynatorem uczelnianym, z którym ustalimy szczegóły naszego pobytu przez następne dni.

Kiedy zajeżdżaliśmy pod Kampus, na spotkanie zamachał nam spiżowy Atatürk, który dumnie patrzył w dal ze swojego piedestału. Mustafa Kemal Atatürk obdarzony jest w Turcji wielką czcią i kultem. W większości biur, sal a nawet korytarzy jakie przyszło nam odwiedzić znajdowała się podobizna pierwszego prezydenta Turcji, raz w formie obrazu, zdjęcia kiedy indziej mozaiki czy nawet połączanej ozdoby — maski. Kompleks uniwersytecki składał się z kilkunastu budynków mieszczących jed-

nostki wydziałowe, administracje, szpital uniwersytecki oraz akademiki. W centrum znajdował się Rektorat oraz budynki biura stosunków międzynarodowych.

Kiedy dotarliśmy na spotkanie, na zewnątrz właśnie rozpałał się upał. Mimo że niedawno zaczęła się wiosna, gorąc dorównywał porze letniej w Opolu. Pomieszczenie biura stosunków międzynarodowych stanowiła jedna duża i przestronna sala w której rogach i przy ścianach znajdowały się biurka pracowników i szafy z papierami. Po wymianie grzeczności, podjęte zostały rozmowy w sprawie rozszerzenia współpracy między uczelniami.

Sheyho, który spełniał od tej pory rolę naszego tłumacza i przewodnika oprowadził nas po kampusie uczelni — odwiedziliśmy bibliotekę, różne wydziały uczelni, laboratorium i szpital. W czasie wojaży spotkaliśmy również byłych studentów Erasmus z Opoli — Hifzullaha i Fatiha.

Do miasta postanowiliśmy udać się autobusem. Pędzące wehikuły komunikacji miejskiej w Gaziantep nie przypominają naszych statecznych autobusów MZK, są mniejsze i rozwijają prędkości których nie powstydziliby się niejeden pirat drogowy w Polsce. Sheyho dał znak do wejścia. Siedzący obok kierowcy mężczyzna pełnił rolę biletera i po każdym zatrzymaniu się pojazdu na przystanku zbierał po monecie od każdego z wsiadających pasażerów — żadnych biletów, żadnego kasowania. Kiedy dotarliśmy na miejsce ulice Gaziantep pulsowały. Z drobnych uliczek, jak i z głównych arterii rozlewały się tłumy ludzi, a ulicami w akompaniamencie klaksonów, przemieszczały się kolumny samochodów.

W mieście dominowała niska zabudowa, typowa dla miast wschodu. Minarety licznych meczetów Gaziantep górowały nad ciasno upakowanymi budynkami których spalone słońcem i pokryte pustynnym pyłem elewacje zlewały się w jeden szarogliniany kolor. Nowoczesna architektura użytkowa sąsiadowała z budynkami które liczyły sobie setki lat.

Nasz przewodnik zabrał nas na wycieczkę pokazując zabytki architektoniczne tego, liczącego sobie prawie 3000 lat miasta. Zwiedziliśmy słynną twierdzę, której uformowany przez wieki kopiec góruje nad resztą miasta. Starożytne łaźnie oraz bar znajdujący się pod starym akweduktem. Oglądaliśmy warsztaty w których ręcznie kuje się niezwykle udekorowane naczynia z cyny i mosiądzu. Meczety, z których jeden był kiedyś kościołem, ale z braku wiernych został na meczet przekształcony. I wreszcie targowiska uliczne, na których handluje się wonnymi przyprawami i suszonymi owocami. W ciągu tych krótkich trzech dni nie zwiedziliśmy całego miasta.

Projekcja filmu o Politechnice odbyła się kolejno dla studentów budownictwa i inżynierii produkcji, a następnego dnia

studentów wydziału mechanicznego. Studenci którzy przyszedli na spotkania wykazali zainteresowanie i zadawali pytania związane ze studiami na PO, w szczególności, interesowało ich zaplecze sportowe i życie studenckie. Wspólnie z Anią odpowiadaliśmy na ich pytania, jednocześnie zachęcając do przyjazdu do Opola. Następnie Ania, w uzupełnieniu do mojego filmu zaprezentowała krótki, ale szczegółowy wykład dotyczący programu Erasmus na naszej uczelni i podstawowych informacji związanych z przyjazdem i życiem w Opolu.

Jednym z elementów naszego pobytu w Gaziantep, było przeprowadzenie kontroli nad rezydentem politechniki Opolskiej na tej uczelni — Adamem Gubańskim. Zesłany na własne życzenie, na kraniec kontynentu śmiałek z wydziału zarządzania i inżynierii produkcji radził sobie wspaniale. Przebywał w Turcji niespełna 6 miesięcy, a zastaliśmy go rozmawiającego po Turecku z innymi studentami. Środki stypendialne które otrzymał Adam na wyjazd do Turcji wystarczały w zupełności na utrzymanie się. Jedzenie i zakwaterowanie kosztuje tam ułamek tego ile trzeba byłoby wydać w Polsce na podobne cele. Jeżeli mowa o jedzeniu, to sama kuchnia tego regionu zasługiwałaby na

osobny artykuł. Połączenie dań niezwykle pikantnych ze słodkimi. Prawdziwe tureckie kebaby, faszerowane owoce, gama sałatek, zup i niezwykle słodkie ciastka z pistacji. Wszystko bardzo tanio i w obfitości.

Wieczór ostatniego dnia pobytu spędziliśmy z naszymi znajomymi z Erasmus studentami, którzy w poprzednim semestrze akademickim gościli w Opolu. Hifzullahem, Fatihem i Gokanem. Dla pierwszych dwóch byłem tzw. 'Mentorem' podczas ich pobytu w Opolu, pomagałem zaaklimatyzować się, oprowadzałem po mieście i pomagałem w różnorodnych sprawach. Teraz oni odwiedzili się zabierając nas na koncert słynnego tureckiego kompozytora.

O ile do Gaziantep dotarliśmy w miarę sprawnie i bezproblemowo, o droga powrotna do Polski nie była taka łatwa. Nasz samolot do Istanbulu miał opóźnienie i przez to spóźniliśmy się na lot do Warszawy, jak się okazało — ostatni lot aż do wieczoru następnego dnia. Po chwili kontrolowanej paniki postanowiliśmy przebukować nasze bilety przy najbliższej okazji czyli w Instanbule. Tymczasem nasz samolot cztery godziny stał na płycie lotniska podczas gdy gromady ubranych w kolorowe kombinezony ludzi wymieniało w nim płyny ustrojowe.

Kiedy już dostaliśmy się na pokład z niepokojem patrzyliśmy raz na siebie, raz na rozpędzające się na zewnątrz silniki. Prawdziwa ulga nastąpiła dopiero kiedy Boeing którym lecieliśmy wzniósł się na wysokość przelotową. Na lotnisku w Istanbulu udało się nam przebukować bilet do Polski, zamieniliśmy go na najszybsze możliwe połączenie — lot do Budapesztu i stamtąd do Warszawy. W stolicy zjawiliśmy się późnym wieczorem, niestety bez bagażu, który zapodział się gdzieś na lotnisku w Istanbulu. Zbyt zmęczeni by przejmować się tym zarządzeniem losu skierowaliśmy się na dworzec centralny — czekała nas jeszcze podróż pociągiem do Opola którą spędziliśmy w niemiłosiernie obladowanym wagonie. Usadowienie w przedziale i na wpół przytomni, wsłuchując się w miarowy łoskot kół toczących się po szynach, wspominaliśmy ludzi i miejsca które przyszło nam poznać. Cieszę się, że to właśnie turecka uczelnia partnerska była tą, która wybrałem długiej listy możliwości by tam zaprezentować moją pracę konkursową. Pisząc te słowa mam nadzieję że jeszcze kiedyś będę mógł odwiedzić Gaziantep, a w najbliższej przyszłości poznać studentów, którzy w ramach Erasmus LLP przyjadą na Politechnikę Opolską. ◀ Dorian Lachowicz

NIE WIERZ W CUDA, POLEGAJ NA NICH!

Kiedy w 2005 roku niczym Kolumb postawiłem pierwszy raz stopę na belgijskiej ziemi, już wtedy wiedziałem że będę chciał tam kiedyś wrócić. Być może wyjadę na studia podyplomowe, może do pracy. Nie przypuszczałem jednak, że los tak prędko się do mnie uśmiechnie.

O możliwości wyjazdu na praktykę zagraniczną dowiedziałem się zupełnie przypadkiem podczas rozmowy z wydziałowym koordynatorem Erasmus. Pomimo, że nie znane były jeszcze wówczas szczegółowe informacje na temat nowej edycji programu, zdeterminowany możliwością realizacji swych życiowych planów wzięłem się ostro do pracy. Prócz wypełnienia kilku formularzy, rozmowy kwalifikacyjnej i analizy zasobności własnego portfela pozostała jeszcze kwestia znalezienia instytucji przyjmującej. Ostatecznie zdecydowałem się skontaktować ze znaną mi już organizacją pozarządową, w której miałem przyjemność gościć dwa lata wcześniej. Ponieważ temat mojej pracy magisterskiej dotyczył właśnie tematyki organizacji pozarządowych uznałem, że jest to wyśmienita okazja do zdobycia dodatkowych materiałów podpartych faktycznym doświadczeniem zawodowym.

Proces rekrutacji to pestka w starciu z sfinalizowaniem wszystkich formalności, które były bodajże najmniej przyjemnymi częściami przygotowań do wyjazdu. Zwa-

żywszy na to, że program praktyk dopiero się rozpoczynał i nie wszystkie jego elementy były dopracowane, przebrnięcie przez całą tę biurokratyczną maszynę wydawało się przynajmniej na pierwszy rzut oka niemożliwe. Szczęśliwie dla mnie, ostatecznie udało mi się rozwiać wszelkie wątpliwości i przystąpić w trybie pilnym do pakowania bagaży.

Ostatnim problemem do rozwiązania pozostała kwestia transportu, który wzięwszy pod uwagę ilość walizek i prowiantu (nawiasem rzecz biorąc przygotowanego przez babcię na wypadek niespodziewanej klęski żywiołowej) zdecydowanie odbiegał od standardów wyznaczonych przez naturę człowieka. Niestety, okazało się iż dwie ręce i przyprawiony pod wpływem ciężaru garb na plecach to zdecydowanie za mało miejsca na jego pomieszczenie. Przy wyjeździe na 5 miesięcy tak jak to miało miejsce w moim przypadku, zdecydowanie odradzam podróżowanie samolotem, szczególnie mając na uwadze bardzo wysokie opłaty za nadbagaż. Idealnym rozwiązaniem są natomiast połączenia autokarowe. Z Opola do Liege oraz Brukseli dojechać można codziennie rejsowym autobusem, który pomimo siedemnastu godzin jazdy pozostaje o wiele tańszy od oferty niskokosztowych linii lotniczych.

Powitanie jakie zgotowali mi moi gospodarze było nadzwyczaj przyjemne. Pomimo iż będący ich własnością dom z drugiej połowy XIX wieku położony był w mieście, zaledwie 20 minut od jego centrum, naokoło przywitała mnie zieleń pobliskich sadów,

widok pasących się baranów, drobiu i osioł. Od razu pragnę zaznaczyć, że bynajmniej nie jest to oznaką cywilizacyjnego zacofania, a jedynie głębokiego przekonania do życia w zgodzie z przyrodą i ekologicznego trybu życia. Już wkrótce zostalem dogłębnie zaznajomiony z tajnikami segregacji odpadów i lokalnych regulacji prawnych w tym zakresie. Po oficjalnym przywitaniu nadeszła pora lunchu a następnie obdzielenia towarzystwa podarkami przywiezionymi z Polski. Furorę zrobiły oczywiście polskie wędliny i słodycze, aczkolwiek specjały z domowej spiżarki również nie uszły niczyjej uwadze. Równie szybko co pojawiły się na stole, ulotniły się w bliżej nieokreślonym kierunku (czyt. żołądki).

Niestety zgodnie z prawami Murphye'go, kiedy wszystko wydaje się że będzie dobrze, człowiek z reguły się myli. Okazało się mianowicie, że lokal w którym miałem zamieszkać, z formalnego punktu widzenia nie nadaje się do użytku. Belgia to kraj w którym jak nigdzie indziej, wyłączając z tego grona nawet Polskę, nad wyraz wielką uwagę przywiązuje się do biurokracji. Pomimo wszelakich prób lokalnej administracji w celu zapewnienia mieszkańcom stosownych wygód i bezpieczeństwa, zdarza się że wynajmowanie pokoju od uśmiechniętego turka kończy się jak próba stawiania wigwamu na biegunie północnym.

Uśmiejnij się, jutro będzie gorzej!

Do Belgii wyjeżdżałem pozytywnie nastawiony, jako świeżo upieczony absolwent

przyspieszonego kursu języka francuskiego. Mogłem co prawda poszczycić się jeszcze trzyletnią nauką w liceum, lecz jak się okazało w praktyce, nagła konieczność stała się moją najlepszą nauczycielką.

Szok kulturowy to z reguły ta lepsza strona medalu, a potakiwanie głową na to co do nas mówią w obcym języku to ta gorsza. Gdyby dodać do tego ponad dziewięćdziesiąt różnych narodowości i przynajmniej tyle samo odmiennych akcentów, każdy w swym własnym rytmie posługujący się teoretycznie tą samą mową, to od samego ich słuchania nabawić się można tak zwanego zespołu dnia następnego. Taki już jest urok dzielnicy, w której przyszło mi zamieszkać.

Na drugi dzień po przyjeździe rzucono zostałem w wir pracy. Intensywna nauka języka odbywała się z lektorem jak i z kilkuset stronami materiałów do przyswojenia, niezbędnych do dalszej pracy. W tym miejscu z ręką na sercu stwierdzam, że takich rzeczy nie uczą w żadnej szkole ani na kursie językowym. Grunt, że jednak przynajmniej wikt miałem zagwarantowany podczas pierwszych dwóch tygodni pobytu, które w zupełności wystarczyły by do perfekcji opanować jakże zawiłą sztukę potakiwania ze zrozumieniem. Znaczenie gorzej sytuacja wyglądała z robieniem zakupów. Na nic zdał się słownik i rysunki wymalowane palcem w powietrzu skoro i tak nikt nie był w stanie tego zrozumieć. Do dziś zastanawiam się czy to z powodu mojego akcentu, który bardzo często kojarzył się moim interlokutorom z rosyjskim lub bośniackim, a może po prostu zamiast francuskiego było trzeba nauczyć się tureckiego. Sam już nie wiem, który z tych języków był faktycznie w większości.

Białe uśmiechnięte zęby turka, nieodparte wspomnienie przywoływane na myśl za każdym razem gdy odkręcam wodę w kranie. Oczywiście, zrobi się szefie — zwykły powtarzać za każdym razem kiedy nagle coś w domu wymagało naprawy. Przywykłem już do tego, że [zaraz] oznacza z reguły dwa do trzech dni, a [jutro] w przyszłym tygodniu. Kiedy potrzebny był przykładowo hydraulik, lepiej było zdać się jednak na własne siły. Najbliższy możliwy termin to z reguły 2–3 miesiące naprzód. Można było oczywiście siedzieć i czekać aż niewidzialna ręka rynku sama przyjdzie i naprawi ciekący kran, ale to mogło potrwać. W myśl kolejnego prawa Murphy'ego, które mówi że doskonały i nieomylny inżynier to taki, który unika drobnych błędów na drodze do wielkiej katastrofy, postanowiłem wziąć sprawę w swoje ręce.

Doświadczenie to coś co zdobywasz tuż po chwili kiedy go potrzebowałeś!

Praca to coś co chyba najmilej wspominać z mojego pobytu w Belgii, co w dodatku przyćmiewa wszelkie jego niedoskonało-

ści i drobne niepowodzenia. Pomimo, że praktyka w organizacji pozarządowej miała charakter bezpłatny, nie mam powodów do narzekań. Rzucony od razu na głęboką wodę wielokrotnie miałem sposobność znaleźć się w sytuacjach wymagających błyskawicznych i nietypowych decyzji. Bez improwizacji niejedna rzecz mogłaby po prostu się nie udać, a tego przecież nikt nie chciał. Ponieważ ogólnie rzecz biorąc lubię wyzwania i działania odbiegające od powszechnie przyjętych konwencji, powierzane mi zadania wykonywałem z prawdziwą przyjemnością w pełni tego słowa znaczeniu. Każde z nich wniosło w moje życie nowe doświadczenie, którego nijak nie zdobędzie się studiując podręczniki i jakże popularne ostatnimi czasy poradniki sukcesu.

Do moich typowych obowiązków należała pomoc przy pisaniu i ewaluacji projektów, które w większości dotyczyły wymiany młodzieżowej, osób niepełnosprawnych, wolontariatu europejskiego i tym podobnych. Niejednokrotnie już w trakcie redagowania konkretnych wniosków napotykałyśmy na trudności natury formalnej lub co gorsze leksykalnej. Te ostatnie, nawiasem rzecz biorąc niejasne również dla osób które je popełniły na poziomie Agencji Europejskiej, sprawiały najwięcej problemów. Bywało i tak, że ten sam formularz, który wypełniliśmy wczoraj następnego dnia był już nieaktualny. Czasami zmieniały się terminy dostarczenia niezbędnej dokumentacji, oczywiście zazwyczaj na naszą niekorzyść. Moim zadaniem było więc ściągnięcie wszystkich wymaganych dokumentów od partnerów zagranicznych, którzy bynajmniej nie ograniczali się do najbliższych sąsiadów tuż za miedzą. Największym wyzwaniem było zdobycie oryginału pewnego druku z Bułgarii, co zważywszy na brak aktualnego adresu a nawet telefonu poszukiwanej organizacji niemalże graniczyło z cudem. Innym razem przez kilka dni próbowałem dodzwonić się do Rosji, a konkretnie jednej z jej odległych republik, gdzie z zasięgiem wcale nie jest już tak różowo jak w zachodniej Europie.

Pomimo, iż kierunek moich studiów ma raczej humanistyczny charakter, to z racji politechnicznego pochodzenia przyszło mi między innymi wykonywać prace związane z serwisowaniem sprzętu komputerowego czy też przygotowywania audiowizualnych materiałów konferencyjnych. Wszystko w wersji dostępnej dla osób niewidomych, które były głównymi beneficjentami organizacji. Poza godzinami pracy już jako wolontariusz brałem udział w remontowaniu i adaptacji pomieszczeń użytkowych.

To czego szukasz, zawsze znajdziesz w ostatnim z przeszukiwanych miejsc!

Jak już wcześniej pisałem, decyzja o moim wyjeździe w znacznej mierze podyktowana

była zdobyciem materiałów do mojej pracy dyplomowej. Ku mojemu wielkiemu zaskoczeniu niemal każdy dzień stawał się dla mnie skarbnicą informacji i doświadczeń, które mam nadzieję wzbogacą powstające dzieło.

Pobyt w Belgii nauczył mnie również znajdować to czego szukam tam gdzie zazwyczaj się nie zagląda. Belgia jest krajem o jednym z najwyższych wskaźników zaangażowania obywateli w życie społeczne, w tym również członkostwo w różnego rodzaju stowarzyszeniach i wolontariacie. Praktycznie na każdej ulicy znaleźć można było siedziby organizacji pozarządowych, poczynawszy od tych zajmujących się organizowaniem pomocy dla imigrantów z Afryki, skończywszy na zalegalizowanych grupach wyznaniowych. W trakcie mojego pobytu miałem okazję wielokrotnie wizytować wybrane stowarzyszenia, jak również zapraszany byłem przez społeczność muzułmańską na organizowane przez nią uroczystości i spotkania. Miałem także przyjemność uczestniczyć w szkoleniu organizowanym przez Belgijską Agencję Narodową zarządzającą między innymi programami [Młodzież w działaniu] oraz [ERASMUS], jak również nadrzędną wobec instytucji krajowych Agencję Wykonawczą w Brukseli.

Największą niespodzianką podczas całej mojej praktyki było spotkanie z jednym z wykładowców na Uniwersytecie w Liege. Professor Jacques Defourny [1] jest jednym z najwybitniejszych europejskich specjalistów z zakresu ekonomii społecznej i organizacji pozarządowych. Rozmowa jaką przeprowadziliśmy wzbogaciła mnie o wiele nowych wiadomości i spostrzeżeń, które z pewnością odcisnęły swoje trwałe piętno w moim umyśle. W konsekwencji mojej wizyty na uczelni dowiedziałem się o działającym tam Centrum Dokumentacji na temat Trzeciego Sektora. W mojej dyspozycji znalazły się publikacje w języku angielskim i francuskim wydane na całym świecie na przestrzeni ponad dwudziestu lat, w tym wiele [białych kruków] i perełek wydawniczych z Japonii czy Kanady. Kilka znakomitych pozycji udało mi się również nabyć na miejscu dzięki indywidualnie przyznanej bonifikacie, bez której pozostają one daleko poza możliwościami finansowymi przeciętnego studenta.

Każdy może ustalać nową regułę!

Ponieważ miałem sposobność pracować w trybie zadaniowym, w zależności od rezultatów i potrzeb mogłem w miarę swobodnie dysponować swoim czasem. Dzięki stałemu i szybkiemu dostępowi do Internetu zdarzało mi się pracować zdalnie, w razie konieczności przeprowadzając konsultacje telefoniczne. Pod tym względem Belgowie okazali się bardzo elastyczni i wyrozumiali. Atmosfera w pracy zdecydowanie różniła się od tego co miałem już wcześniej możliwość zaobserwować i doświadczyć na własnej skó-

rze w Polsce. Praca w zespole bynajmniej nie oznaczała autorytatywnego drygu kierownika projektu, natomiast standardem była swobodna wymiana zdań, poglądów i propozycji rozwiązań. Wokół panowała wręcz rodzinna atmosfera, aczkolwiek ceniono przede wszystkim profesjonalizm i rzetelność.

W trakcie całego mojego pobytu spotkałem wielu wartościowych ludzi, nawiązałem nowe znajomości i przyjaźnie. Oprócz zdobywania nowych doświadczeń natury zawodowej poznawałem również obce mi wcześniej kultury i ich zwyczaje. Do dziś mogę wyjść z podziwu jaki wywarły na

mnie otwartość i tolerancja, a także zaufanie jakim zostałem obdarzony.

Na koniec mogę jedynie zachęcić wszystkich do wyjazdu na podobną praktykę, wykorzystania szansy jaką dają nam takie programy współpracy międzynarodowej jak Erasmus. Każdy z nas tak naprawdę ustala reguły gry, które decydują o naszej edukacji, karierze i pracy. Zdobyte doświadczenie i poznani ludzie są naprawdę bezcenni, podobnie jak wspomnienia z przeżytej przygody. ◀

Dariusz Lipski,
student V roku zarządzania i marketingu

od lewej: M. Pawlak, J. Faber, P. Krzywiński, P. Graca,
Ł. Sajboth, J. Jantos

panii promocyjnej.

Zainteresowanie wyraziło zgłaszając się do próbnych zdjęć ponad 30 osób, a spośród nich wybrano 14, z którym uczelniany fotograf, **Sławoj Dubiel** kontynuował współpracę. Jej efektem są plakaty rekrutacyjne. W tym roku z plakatu grupowego zachęcają do wyboru kariery inżyniera (od lewej) Piotr Graca, Żaneta Hajdecka, Przemek Krzywiński, Marta Pawlak, Jolanta Faber śpiewająca także w uczelnianym chórze oraz Sławek Cecerski. Autor projektu materiałów promocyjnych, **Tomasz Sołtyński** z Działu Promocji, zaproponował przygotowanie także osobnych plakatów reklamujących poszczególne wydziały politechniki.

Główne hasło kampanii — czas inżynierów — jest kontynuacją ubiegłorocznego, które zapowiadało nadejście epoki inżynierów.

Na przygotowaniu plakatów rekrutacyjnych nie kończy się współpraca ze studentami „twarzami politechniki”. S. Dubiel z całą czternastoosobową grupą wykonał wiele zdjęć w pomieszczeniach biblioteki uczelnianej i plenerowych na terenie osiedla akademickiego przy ul. Mikołajczyka. Fotografie wykorzystane zostaną w różnych publikacjach poświęconych Politechnice Opolskiej, a zważywszy na młody wiek modeli — większość to studenci początkowych lat — współpraca zaowocuje zapewne jeszcze wieloma interesującymi przedsięwzięciami. ◀

KD

POROZUMIENIE Z POLICJĄ PODPISANE

Rektor Politechniki Opolskiej, prof. Jerzy Skubis i opolski komendant wojewódzkiej policji ndinsp. **Bogdan Klimka** zawarli porozumienie o współpracy, którego celem jest poprawa stanu bezpieczeństwa pracowników i studentów Politechniki Opolskiej.

Porozumienie zostało zawarte 9 czerwca 2008 r. na uczelni, a sygnatariuszom towarzyszyli nadkom. **Anna Wawrzczak-Gazda**,

Z życia Uczelni

ŚWIĘTO PIERWSZEJ EUROPEJSKIEJ KONSTITUCJI

Podczas obchodów święta narodowego 3 Maja jak co roku swoją obecność zaznaczyła Politechnika Opolska. Program uroczystości obejmował tradycyjnie mszę św. odprawianą w intencji Ojczyzny w opolskiej katedrze — w tym roku koncelebrował ks. bp. **Jan Kopiec** — oraz złożenie wiązanek kwiatów pod pomnikiem Bojowników o Wolność Śląska Opolskiego. Zarówno w kościele jak i pod pomnikiem obecni byli rektor, prof. **Jerzy Skubis**, prorektor ds. nauki, prof. **Marek Tukiendorf** i pani **Magdalena Tokarska** asystent rektora oraz godnie reprezentujący uczelnię poczet sztandarowy politechniki.

Po mszy św. orszak złożony z pocztów sztandarowych, wojska, organizacji kombatanckich i mieszkańców udał się pod pomnik, gdzie z okolicznościowymi przemówieniami wystąpili wojewoda **Ryszard Wilczyński**,

wicemarszałek **Tomasz Kostuś** i prezydent **Ryszard Zembaczyński**. Po apelu poległych i salwie honorowej pod pomnikiem złożone zostały kwiaty.

Trójka studentów z Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii pełniąca od października 2006 roku służbę w poczcie — **Katarzyna Krzysica**, **Monika Chuda** i **Artur Padberg** — wystąpiła po raz pierwszy w akademickich rogatywkach odebranych kilka dni wcześniej z rąk rektora. Zgodnie z jego decyzją po skończeniu studiów będą mogli zachować je na pamiątkę. ◀

KD

POLITECHNIKA OPOLSKA NIEJEDNĄ MA TWARZ

Anna Szafarczyk – I rok *europaistyki* II stopnia, Jolanta Faber – II rok *zarządzania i inżynierii produkcji*, Marta Pawlak – I rok *europaistyki*, Kalina Bronowicka – II rok *europaistyki*, Monika Więckiewicz – III rok *informatyki*, Joanna Pietrzak – II rok *fizjoterapii*, Kamila Januszek – IV roku *inżynierii środowiska*, Łukasz Sajboth – I rok *informatyki*, Prze-

mysław Krzywiński – I rok *informatyki*, Piotr Graca – III rok *automatyki i robotyki* Katarzyna Aleksiejko – II rok *inżynierii środowiska*, Sławomir Cecelski – III rok *inżynierii środowiska*, Żaneta Hajdecka II rok *europaistyki* i Aleksandra Magiera – II rok *europaistyki* to nazwiska studentów, którzy zaproszeni zostali do sesji fotograficznej mającej na celu wykreowanie „twarzy politechniki”, czyli plakatów do kampanii rekrutacyjnej na studia w Politechnice Opolskiej. Uważny czytelnik WU zapewne pamięta apel Działu Promocji wyrażony pięknym plakatem adresowanym do studentów proponujący młodym ludziom udział w kam-

naczelnik Wydziału Prewencji KWP w Opolu oraz prorektorzy, Aleksandra Żurawska, Jerzy Jantos, Marek Tukiendorf i Anna Król, prorektor-elekt, obecni byli także rzecznicy prasowi stron, Teresa Zielińska (PO) i **Maciej Milewski** (KWP).

Celem zawartego porozumienia jest wypracowanie skutecznej strategii działań na rzecz poprawy stanu i poczucia bezpieczeństwa, inicjowanie i upowszechnianie kompleksowych rozwiązań w zakresie przeciwdziałania przestępczości i innych zjawisk patologii społecznej. Problematyka bezpieczeństwa, w myśl porozumienia, znajdzie się w tematyce prac magisterskich, prowadzonych badań naukowych i działalności kół i organizacji studenckich, umożliwi także praktyczne wykorzystanie dorobku naukowego pracowników i studentów w działaniach prewencyjnych i przy tworzeniu programów profilaktycznych. Porozumienie zobowiązuje także do współdziałania w organizacji konferencji naukowych, zajęć warsztatowych poświęconych zagrożeniom oraz sposobom zapobiegania ich negatywnym skutkom, uczestnictwa specjalistów różnych dyscyplin naukowych

we wspólnych zespołach ekspertów, stowarzyszeniach powołanych dla poprawy bezpieczeństwa, zainteresowanie sprawami bezpieczeństwa publicznego parlamentu studentów Politechniki Opolskiej a także wydawanie wspólnych publikacji dotyczących zagadnień będących przedmiotem porozumienia.

Warto pamiętać, że funkcjonariusze policji mają prawo wkroczyć na teren politechniki z własnej inicjatywy i bez uprzedniego wezwania rektora wyłącznie w następujących przypadkach:

bezpośredniego zagrożenia życia ludzkiego, katastrofy żywiołowej, uzasadnionego podejrzenia, iż na terenie uczelni przebywa osoba posiadająca narkotyki, handlująca narkotykami, udostępnia je innym osobom oraz nakłaniająca do ich zażycia, a także prowadzona jest produkcja narkotyków albo znajdują się przyrządy do produkcji narkotyków(...), uzasadnionego podejrzenia, że na terenie uczelni przebywa osoba podejmująca działania zmierzające do popełnienia przestępstw o charakterze terrorystycznym w szczególności przestępstw przeciwko bezpieczeństwu powszechnemu (...).

O wkroczeniu niezwłocznie zawiadomiony zostaje rektor, a funkcjonariusze policji zobowiązani są do opuszczenia terenu uczelni niezwłocznie po ustaniu przyczyn, które uzasadniły ich wkroczenie na teren uczelni lub na żądanie rektora — czytamy w dokumencie.

Zawarcie porozumienia towarzyszyło duże zainteresowanie mediów, fakt ten wywołał także — co zrozumiałe — liczne komentarze w środowisku akademickim. ◀ *kd*

ROZJAŚNIENIE KWESTII CIEMNI

Jak świat politechniki stary, a więc od czterdziestu lat z okładem, w murach uczelni nieustannie się coś wyjaśnia i demonstruje, słuchacze zaś obserwują i notują, czyli wszystko zgodnie z porządkiem rzeczy. Co jednak, kiedy wytłumaczyć trzeba niemal alchemiczne zagadnienie zdjęć robionych aparatem z drewna, a słuchacze ledwo wyrosli metr nad ziemię, wszystko ich dziwi, wszystkiego chcą dotknąć, i prawdę rzekłszy raczej z nich pytać, niż słuchacze? Oto wyzwanie na miarę wyższej uczelni! Podjął się go pasjonat fotografii, członek ZPAF, **Sławoj Dubiel** z Działu Promocji, który gościł małych ciekawskich w uczelnianej pracowni „Calvados”, przy ul. Mikołajczyka. Dzieci odwiedziły politechnikę wraz z programem **Marioli Ordak-Świątkiewicz** „Nieduża Telewizja”, który cyklicznie emitowany jest na antenie TVP Opole. Nieduzi reporterzy uczestniczyli w całym procesie robienia fotografii tradycyjną kamerą wielkoformatową 4”x5”, od zniknięcia pod czarną płachtą (ten punkt podobał im się najbardziej), przez wypatrywanie w ciemni jak na papierze zanurzonym w wywoływaczu pojawia się zarys kadru, po efekt końcowy, czyli zdjęcie. Dzieci, a za ich pośrednictwem również nieduzi widzowie przed telewizorami (program pojawił się na antenie 24 maja) poznali też budowę drewnianego aparatu („tu w środku nic nie ma!”), pojęcia związane z fotografią („na negatywie to na pewno jest noc!”) i tajniki optyki („to my też widzimy na odwrót?”).

A kiedy ciemnia już opustoszała, zrobiło się tak cicho jak nigdy. ◀ *LS-G*

Więści z wydziałów

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA

NA RATUNEK ZABYTKOM

Komisja Inżynierii Budowlanej O/PAN w Katowicach oraz Towarzystwo Opieki nad Zabytkami oddz. w Opolu zorganizowało kolejne seminarium naukowe poświęcone trwałości zabytków. Tym razem referat: *Wilgoć w za-*

solonych ścianach kościoła Franciszkanów w Opolu wygłosił mgr inż. **Andrzej Kucharczyk**, doktorant z Wydziału Budownictwa PO.

Spotkanie odbyło się 21 maja o godzinie 10 w Auli im. Oswalda Mateja na Wydziale Budownictwa Politechniki Opolskiej przy ul. Katowickiej 48.

Podczas seminarium zostały zaprezentowane badania stanu zasolenia i postępującego zniszczenia ścian i fresków przyziemia i krypty kościoła Franciszkanów w Opolu. Przedstawiono również techniki i wyniki pomiarów badań stanu uszkodzeń wypraw w tym zabytku. ◀ *Prof. Jan Kubik*

WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI, AUTOMATYKI I INFORMATYKI

I Seminarium Naukowo-Techniczne: Diagnostyka, Pomiary, Aparatura to impreza zorganizowana przez wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki oraz Instytut Układów Elektromechanicznych i Elektroniki Przemysłowej. Odbyła się ona 4 czerwca b.r. w Zespole Dydaktycznym Politechniki Opolskiej „Łącznik” przy ul.

Mikołajczyka między godziną 9.00 a 15.00. Bezpośrednim organizatorem tej imprezy byli: profesor Politechniki Opolskiej dr hab. inż. **Sławomir Szymaniec**, MERAZET SA Poznań oraz studenci wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki. Seminarium cieszyło się ogromnym zainteresowaniem zarówno ze strony pracowników PO jak i studentów, którzy obok wysłuchania referatów mieli okazję również obejrzeć towarzyszącą całej imprezie wystawę aparatury pomiarowej. ◀ *Magdalena Stelmach*

W dniach 2–4 czerwca 2008r. odbył się w Zielonej Górze i Łagowie XVIII Ogólnopolski Zjazd Dziekanów Wydziałów Elektrycznych, Elektroniki, Telekomunikacji i Informatyki OZD'08 a jego organizatorem był Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego.

W Zjeździe uczestniczyli: Dziekan Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki prof. Ryszard Rojek oraz Prodziekani prof. Marian Łukaniszyn i prof. Włodzimierz Stanisławski.

Uroczystego otwarcia Zjazdu dokonał JM Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. dr hab. inż. **Czesław Osętowski**, po czym referaty wygłosili:

Dr H.C prof. dr hab. inż. **Tadeusz Kaczorek** — przewodniczący Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów nt. Aktualne problemy działalności Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów,

Prof. **Andrzej Pieczyński** — Dziekan WEIT UZ nt. Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego — historia, stan aktualny, perspektywy.

Druga część Zjazdu odbyła się w jednej z najpiękniejszych miejscowości Ziemi Lubuskiej Łagowie w czasie której odbyły się sesje plenarne oraz panele dyskusyjne obejmujące m.in. problematykę:

- *Wprowadzenie do dyskusji nad strategią rozwoju szkolnictwa wyższego* — prof. dr hab. inż. **Wojciech Mitkowski**, vice przewodniczący Rady Głównej szkolnictwa Wyższego,
- *Przemiany strukturalne nauczania i wartościowania jakości kształcenia* — prof. **Zbigniew Kierzkowski**, członek Zespołu Nauk Technicznych Państwowej Komisji Akredytacyjnej,
- *Obszar działalności i plany rozwoju KAUT* — prof. **Jerzy Świątek**, przewodniczący Komisji Akredytacyjnej Uczelni Technicznej,
- *Kongres Elektryki Polskiej, Warszawa, wrzesień 2008* — prof. **Jerzy Barglik** Prezes

Stowarzyszenia Elektryków Polskich,
– *Nowelizacja systemu oceny parametrycznej jednostek naukowych w świetle rozporządzenia MNiSzW z dnia 17.10.2007* — przewodniczący dyskusji prof. dr hab. inż. **Józef Korbicz**,

– *Studia w języku angielskim* — przewodniczący dyskusji prof. dr hab. inż. **Tomasz Szmuc**, Dziekan WEAIE AGH w Krakowie,

– *Panele dyskusyjne grupach związanych z kierunkami studiów: automatyka i robotyka, elektronika i telekomunikacja, elektrotechnika oraz informatyka.*

W czasie sesji podsumowującej Zjazd wybrano organizatora XIX OZD WE-ETIT'2009, którym został Wydział Elektryczny Politechniki Białostockiej. ◀

W dniach 2–4.04.2008 r. w Warszawie odbyła się XII Konferencja Naukowo Techniczna *Automatyzacja — Nowości i Perspektywy* pod patronatem naukowym Komitetu Automatyki i Robotyki PAN. Organizatorem konferencji był Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów PIAP. W konferencję referaty wygłosili pracownicy Instytutu Automatyki i Informatyki:

Bursy G., Rojek R. — *Neurosterowanie procesem przemianu cementu w oparciu o Quasi — ciągły pomiar stopnia rozdrobnienia,*

Walaszek-Babiszewska A., Czabak A., Błaszczak K. — *Rozmyte modele dyskretnych procesów stochastycznych w opisie procesów technologicznych.*

Prof. Anna Walaszek-Babiszewska przewodniczyła Sesji IV *Urządzenia do automatyzacji i robotyzacji.* ◀

W dniach 11–15.05.2008 odbyła się w Szczyrku XVI Krajowa Konferencja Automatyki, której organizatorami byli: Komitet Automatyki i Robotyki PAN, Polskie Towarzystwo Sieci neuronowych oraz Katedra Inżynierii Komputerowej Politechniki Częstochowskiej. Członkiem Komitetu programowego był prof. Ryszard Rojek. Recenzentami referatów byli m. in. prof. **Krzysztof Latawiec**, prof. Ryszard Rojek oraz prof. Jan Sadecki. W konferencji uczestniczyła liczna grupa pracowników Instytutu Automatyki i Informatyki, którzy wygłosili referaty:

W. Hunek K. Latawiec *New Results on Minimum Phase Systems*

G. Bursy, R. Rojek *Neuroidentyfikacja procesu przemianu cementu*

D. Imajev, M. Rydel, W. Stanisławski *Redukcja modeli parowników przepływowych*

jako obiektów sterowania,

W. Stanisławski, E. Szydłowska *Teoria zbiorów przybliżonych w zastosowaniu do redukcji cech morfometrycznych,*

K. Bartecki *Wyznaczenie transmitancji operatorowych i odpowiedzi czasowych płaszczowo — rurowego wymiennika ciepła,*

W. Stanisławski, Ł. Andrzejewski *ocena nieliniowości i redukcja i redukcja modeli dynamicznych z wykorzystaniem metody gramianów empirycznych,*

A. Walaszek Babiszewska, K. Błaszczak, A. Czabak *Budowa rozmytych modeli procesów stochastycznych przy użyciu reguł asocjacji,*

M. Zmarzły, R. Stanisławski *Modelowanie sieci wodociągowej dla celów sterowania*

W. Pokutra. M. Ruchaj *Sterowanie samochodem bez kierownicy przy wykorzystaniu programowania dynamicznego*

J. Korniak *Koncepcja warstwowej struktury sterowania układem napędowym*

G. Bialic, M. Błachuta *Wpływ dokładności modelu obiektu i rodzaju regulatora na jakość tłumienia zakłóceń i odporności systemu*

R. Kopka *Programowalne systemy automatyki w technice bezpieczeństwa funkcjonalnego*

Ponadto prof. K. Latawiec przewodniczył sesji *Teoria sterowania — Teoria Systemów*, a prof. R. Rojek sesji *Identyfikacji i Rozpoznawanie IV.* ◀

„RUCH JAKO LEK...” — GŁUCHOŁAZY 2008

Już po raz szósty odbyła się w Głucholazach w dniach 16–17 maja Międzynarodowa Konferencja Studenckich Kół Naukowych i Młodych Pracowników Nauki pn. „Ruch jako lek...”. Gdy pięć lat temu po raz pierwszy zorganizowano w Szpitalu Specjalistycznym MSWiA w Głucholazach konferencję studenckich kół naukowych, wzięło w niej udział 35 uczestników. W tym roku czynny udział potwierdziło 110 osób, w tym wielu wybitnych profesorów, co świadczy, że konferencja się rozwija, a fakt, że Politechnika Opolska współorganizowała tegoroczną konferencję z AWF we Wrocławiu wskazuje na nowy rodzaj współpracy pomiędzy tymi dwoma ośrodkami.

Wydaje się, że wspólnie udało nam się w Głucholazach zorganizować imprezę naukową, która na stałe wpisała się w kalendarz spotkań przyszłych i pracujących już zawodowo fizjoterapeutów. Tym bardziej satysfakcja nasza jest większa, że w tym roku przybyło na konferencję wielu znakomitych gości, którzy dla naszego pokolenia, są naukowymi autorytetami.

W tegorocznej konferencji udział wzięli: prof. nadzw. dr hab. **Zbigniew Śliwiński** — konsultant krajowy ds. fizjoterapii, prof. dr hab. **Tadeusz Skolimowski** — prorektor ds. nauki AWF Wrocław, prof. dr hab. **Marek Woźniewski** — dziekan Wydziału Fizjoterapii AWF Wrocław, prof. dr hab. **Anna Skrzek**, prof. dr hab. **Krystyna Rożek-Piechura**, prof. dr hab. **Ewa Demczuk-Włodarczyk**, prof. nadzw. dr hab. **Eugeniusz Bolach** (AWF Wrocław), prof. nadzw. dr hab. **Anna Straburzyńska-Lupa** (AWF Poznań), dr **Waldemar Andrzejewski** — prodziekan Wydziału Fizjoterapii AWF Wrocław. Politechnikę Opolską reprezentowali: prof. nadzw. dr hab. **Kazimiera Waśniowska**, prof. nadzw. dr hab. **Jan Szczegielniak**, prof. nadzw. dr hab. **Marcin Czerwiński**, prof. nadzw. dr hab. **Janusz Kubicki**, prof. **František Vaverka**. Wszyscy wymienieni goście przyjęli zaproszenie do pracy w Komitecie naukowym, wzbogacając sesję, którym przewodniczyli wiedzą i autorytetem, a także prowadząc po raz pierwszy w historii

konferencji osobną sesję „vipów”.

Celem organizowanej przez Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii Politechniki Opolskiej konferencji, pierwszej od 2003 r. tego typu w Polsce (w dniu dzisiejszym podobną imprezę organizuje Warszawa i Wrocław) jest stworzenie interdyscyplinarnego forum dla prezentacji dotychczasowych osiągnięć naukowych w zakresie nauk o kulturze fizycznej i fizjoterapii. Ponadto jest okazją do nawiązania kontaktów naukowych między różnymi placówkami w Polsce i Europie.

Jako przewodniczący komitetu organizacyjnego pragnę złożyć serdeczne podziękowania Pani dr **Karinie Słonce**, Panu dr. Waldemarowi Andrzejewskiemu, Pani mgr Annie Prorok, studentom Koła Naukowego „Akton” oraz pozostałym koleżankom i kolegom z Instytutu Fizjoterapii za pomoc i wsparcie w trakcie przygotowywania i prowadzenia konferencji. ◀

dr Mariusz Migala

Katedra Podstaw Fizjoterapii WWFif PO

W sesji przewodniczą od lewej prof. Wojciech Cynarski, dr Zbigniew Borysiuk, referuje dr Abel Figueiredo z Portugalii

głównego organizatora, której to roli podjął się Wydział Wychowania Fizycznego Uniwersytetu Rzeszowskiego, przeprowadzono w dniach 25–26 kwietnia br. Okazała się ona cennym wkładem w integrację środowisk naukowych w kraju i za granicą zajmujących się badaniami na rzecz szeroko rozumianych sztuk walki.

Program konferencji obejmował następujące tematy:

The Martial Arts as Japanese Culture: The Outlook on the Techniques and the Outlook on the Human Being, Philosophy, sociology and pedagogy of far eastern martial arts and combat sports, Physiological profiles of judo athletes and climbers: a comparison, From hopology to holistic anthropology of martial arts, Martial arts and combat sports in the perspective of the standards of physical education schools of all types, Selected elements of taekwon-do and their significance in training process, Holistic training, Difference in intensity level estimated by heart rate values.

Patronat nad konferencją objęły: Ambasada Japonii w Polsce, International Association of Sport Kinetics (IASK), European Academy for Carpathian Euroregion (EACE), Uniwersytet Rzeszowski, Prešov University (Slovakia).

Podczas obrad wygłoszono 62 referaty w sesjach plenarnych i warsztatach tematycznych. Wśród referentów dominowali Słowacy, Czesi, Węgrzy, Austriacy, Chorwaci i Słoweńcy. Liczną grupę stanowili Hiszpanie, Portugalczycy a kolorytu obradom nadawali niezwykle uduchowieni przedstawiciele Kraju Kwitnącej Wiśni.

„Budo” to niezwykle zakorzeniona w filozofii Japonii synteza ducha i sprawności ciała odzwierciedlająca ćwiczenie umysłu, szybkości i siły. Zagadnienie to przedstawił w szczególnie przekonujący sposób **Takedo Sasaki** (7 dan w judo) prezentując wykład

WYDZIAŁ WYCHOWANIA FIZYCZNEGO I FIZJOTERAPII

POTRÓJNE ZŁOTO DLA PŁYWAKÓW!

Podopieczni trenera **Marcina Wielocha** — **Grzegorz Sierka** i **Grzegorz Radomski** dwukrotnie stawali na podium, G.Sierka zdobył 2 złote medale na 50 (0:27;89) i 100m (0:59;79) stylem grzbietowym a G.Radomski złoto na 100 stylem klasycznym (1:08;01) oraz brąz na 100 m stylem zmiennym (1:01;26).

Oboje przyczynili się również do sukcesu sztafety 4x50m stylem zmiennym (1:53;16) gdzie nasi zawodnicy zdobyli brązowy medal w składzie Grzegorz Sierka, Grzegorz Radomski, **Jarosław Pawłowski** i **Robert Brysz**.

G. Radomski został uznany 5 najlepszym zawodnikiem mistrzostw a G. Sierka został sklasyfikowany na 9 pozycji.

Oprócz sukcesów chłopaków na podium stawała również **Karolina Gozarska** na 100m stylem grzbietowym (1:17;48).

Politechnika Opolska — w kategorii mężczyzn została sklasyfikowana na 6 miejscu na 13 startujących drużyn a kobiety na 9 miejscu.

Takich sukcesów nasza drużyna z KU AZS Politechniki Opolskiej jeszcze nie odnosiła nigdy. Obecny skład drużyny jest bardzo dobrze przygotowany i czkają na kolejne zawody mamy nadzieję, że będziemy mogli wystartować w lipcu podczas zawodów w Opolu i powalczyć z kadrą narodową w pływaniu. ◀

Trener Marcin Wieloch

NAUKOWCY I EKSPERCI O SZTUKACH WALKI

2nd International Scientific Conference of Experts — Researchers on Martial Arts and Humanists „Martial arts, combat sports, humanism” (*budō, kakugi, jindō*) Targowiska near Krosno, 25th–26th April 2008

Dwór w Targowiskach k. Krosna, jedna z najciekawszych siedzib szlacheckich Podkarpacia była miejscem II Międzynarodowej Konferencji Ekspertów i Badaczy Sztuk Walki i Sportów Walki. Konferencję, staraniem

pt. "Budo the (Martial Arts) as Japanese Culture".

Warto odnotować aktywny udział przedstawiciela Politechniki Opolskiej, dra **Zbigniewa Borysiuka** z Katedry Wychowania Fizycznego i Sportu, który zaprezentował temat „New approach to talent identification in combat sports” a także przewodniczył jednej z sesji zatytułowanej The study Object of Martial Arts and Combat Sports.

Najciekawsze prace konferencyjne jako pełne teksty, po uzyskaniu pozytywnych recenzji, zostaną opublikowane w prestiżowych pismach: *Archives of Budo* oraz *Idō — Ruch dla Kultury/Movement for Culture*. ◀ KD

WYDZIAŁ ZARZĄDZANIA I INŻYNIERII PRODUKCJI

■ W dniach 3–5 marca br. dr inż. **Agnieszka Klucznik-Törő** wzięła udział w INTED2008 (International Technology, Education and Development Conference), która odbyła się w Walencji (Hiszpania). Podczas konferencji wygłosiła dwa referaty: „Labour market forecasting - towards increasing the employability of graduates” oraz „Cooperation between universities and industry with an example of European Institute of Technology”. Pani dr A. Törő była również członkiem INTED2008 Scientific Advisory Board.

■ W dniach 27–29 marca br. dr inż. Agnieszka Klucznik-Törő wzięła udział w European University Association Spring Conference „The Governance of European Universities post 2010 (II): Enhancing Institutional Mission and Profiles”, która w tym roku odbyła się w Barcelonie. Podczas konferencji odbyły się wybory do zarządu The European University Association (EUA), podczas których przewodniczący KRASP i zarazem rektor Politechniki Wrocławskiej — prof. **Tadeusz Luty** jako pierwszy Polak w historii został członkiem zarządu EUA.

■ W dniu 31 marca br. w Opolu odbyła się konferencja pt. „Śląsk regionem migracyjnym. Aspekty narodowościowe, społeczne, ekonomiczne i przestrzenne”. Wzięli w niej udział prof. dr hab. **Krzysztof Heffner**, prof. dr hab. **Romuald Jończy**, dr **Brygida Solga**, dr **Kazimierz Szczygielski**, mgr **Diana Rokita** oraz mgr **Sabina Kubiciel**. Prof. Krzysztof Heffner omówił procesy migracyjne

na Śląsku Opolskim. Prof. R. Jończy wygłosił wykład pt.: „Migracje na Śląsku Opolskim”, w którym przedstawił wyniki swoich ostatnich badań dotyczących skłonności mieszkańców województwa opolskiego do migracji zarobkowych. Z kolei D. Rokita w wystąpieniu „Skala i charakter okresowych migracji zarobkowych studentów Uniwersytetu Opolskiego” wskazała oczekiwania studentów dotyczące zatrudnienia w kraju, a także ich postrzeganie zarabiania za granicą i związanych z tym konsekwencji, a także perspektyw. O stosunkowo nowym zjawisku na opolskim rynku pracy mówiła S. Kubiciel jej wystąpienie pt. „Zatrudnienie obcokrajowców na Opolszczyźnie. Skala i branże” dotyczyło legalnie pracujących w województwie opolskim cudzoziemców, a także najczęściej wykonywanych przez nich zawodów. S. Kubiciel zwróciła uwagę, że zainteresowanie cudzoziemską siłą roboczą na przestrzeni analizowanych 15 lat wzrosło. Najbardziej znacząca z gospodarczego punktu widzenia jest migracja pracowników ze Wschodu, którzy zatrudniani są w tych branżach, w których występuje niedobór lokalnej siły roboczej. Dr K. Szczygielski mówił o problemach narodowościowych na Śląsku i związanych z nimi procesach migracyjnych. Zaś dr B. Solga zastanawiała się, jakie czynniki mogłyby wpłynąć na powroty z emigracji mieszkańców Opolszczyzny. Konferencja była jednocześnie spotkaniem wyjazdowym Komisji Regionalnej Polityki Społecznej Komitetu Nauk o Pracy i Polityce Społecznej PAN. Była więc okazją, aby gościć w Opolu m.in. prof. dra hab. **Antoniego Rajkiewicza**, Honorowego Przewodniczącego Komitetu Nauk o Pracy i Polityce Społecznej PAN, prof. dr hab. **Lucynę Frąckiewicz** z Instytutu Pracy i Spraw Socjalnych, prof. dra hab. **Andrzeja Rączaszka** z Akademii Ekonomicznej w Katowicach, prof. dra hab. **Zdzisława Piszę** z Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu. Gospodarzem konferencji był Instytut Śląski w Opolu.

■ W dniach 7–8 kwietnia br. prof. Krzysztof Malik, dr inż. Grzegorz Ginda i prof. Mirosław Dytczak wzięli udział w międzynarodowej konferencji „Eighth International Conference on Current Issues of Sustainable Development” zorganizowanej w Opolu przez Wydział Ekonomiczny Uniwersytetu Opolskiego, Fachhochschule Görlitz-Zittau, Internationales Hochschulinstitut Zittau oraz Europejskie Stowarzyszenie Ekonomistów Środowiska i Zasobów Naturalnych. Prof. M. Dytczak, G. Ginda oraz prof. K. Malik zaprezentowali referat „Identification of Key Development Areas for the Opole Region”.

Prof. M. Dytczak oraz dr G. Ginda przedstawili referat „Multi-criterion Evaluation of Development Strategy Components in the Presence of Intangibles and Uncertainty”.

■ W dniach 24–30 kwietnia br. dr inż. **Kornelia Polek-Duraj** i dr inż. **Elżbieta Karas** w ramach ERASMUS TSM wizytowały Uniwersytet OKAN w Istambule. W ramach pobytu odbyły serię wykładów na temat STRESS AT WORK, INTERPERSONAL COMMUNICATION, THE MANAGEMENT WITH THE QUALITY, KAIZEN, MOTIVATE STAFF. Zarówno pod względem dydaktycznym, naukowym jak i turystycznym (w wolnym czasie udało się zwiedzić najważniejsze miejsca w Istambule — Dolmabahce Palace i Topkapi Palace) wyjazd był udany i wart powtórzenia.

Profesor Krzysztof Heffner oraz mgr inż. Brygida Klemens wzięli udział w VII Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej z cyklu „Konkurencja i koegzystencja regionów w procesie integracji europejskiej” pod tytułem „Sieci proinnowacyjne w zarządzaniu regionem wiedzy”. Konferencja zorganizowana została przez Katedrę Ekonomii i Zarządzania Gospodarką Politechniki Lubelskiej oraz Towarzystwo Naukowe Organizacji i Kierownictwa, a symposium odbyło się w Nałęczowie w dniach 29–30 maja 2008 r. Prezentowany referat pt. „Powstawanie klastrów — szanse i zagrożenia. Inicjatywy oddolne a inicjatywy odgórne” dotyczył zagadnień związanych z korzyściami wynikającymi z funkcjonowania struktur klastrów w regionie i to zarówno dla członków inicjatywy klastrów, jak również dla jej otoczenia (regionu, mieszkańców, innych firm nie będących członkami struktury). Przedstawiono pogląd, iż współpraca zawiązana przez prywatnych inwestorów (inicjatywa oddolna) ma większe szanse na przetrwanie niż odgórnie narzucone działania (inicjatywa odgórna), szczególnie, gdy funkcjonuje sieć powiązań i tradycja współdziałania między partnerami biznesowymi. Artykuł prezentował rekomendacje dla polityki wspierania klastrów i promocji ich pozytywnych efektów w skali lokalnej i regionalnej.

Mgr inż. Brygida Klemens uczestniczyła w 8. seminarium Europejskiej Akademii Regionów organizowanej przez Fundację Hertie oraz Kraj Związkowy Nadrenia-Palatinat, która odbyła się w dniach 2–5.06.2008 w Hohn-Grenzhausen w Niemczech. Tematem przewodnim seminarium były „Klustry regionalne: rozwój i organizacja”, a tematem

wystąpienia „Edukacja w rozwoju inicjatywy klasztorowej”. Uczestnikami konferencji byli niezależni eksperci, naukowcy oraz specjaliści administracji publicznej z Niemiec, Polski, Czech i Węgier. ◀ *Mirosława Szewczyk*

Pani dr inż. Mirosława Szewczyk współpracująca z redakcją Wiadomości Uczelnianych jako przedstawiciel Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji (jest adiunktem w Katedrze Ekonomii i Badań Regionalnych) po raz drugi została mamą wydając na świat drugiego synka. Ostatnie przygotowane przez nią informacje z życia wydziału powstały niemal na szpitalnej sali.

Szczęśliwej Mamie gratulujemy maleństwa i obojgu życzymy dużo zdrowia i wiele radości.

Erasmus — Lifelong Learning Programme (czyli uczenie się przez całe życie) — współpraca pracowników administracyjnych z uczelniami partnerskimi — relacja pracowników Dziekanatu WZiP z pobytu w uczelni Instituto Politecnico de Braganca (IPB) w Portugalii.

Nasz pobyt w uczelni partnerskiej Instituto Politecnico de Braganca w Portugalii zbiegł się w czasie z organizowanym tam programem szkoleniowym Teaching Staff Meeting, dzięki czemu miałyśmy okazję poznać sposób funkcjonowania uczelni, władze uczelni, a także pracowników IPB (zarówno administracyjnych, jak i nauko-

wo-dydaktycznych).

Wyjazd w ramach programu LLP-Erasmus pozwolił na poznanie sposobu prowadzenia obsługi studentów (zarówno uczelni partnerskiej, jak również przyjeżdżających w ramach wymiany międzynarodowej), organizacji pracy w poszczególnych jednostkach oraz sposobu funkcjonowania systemu edukacji wyższej na poszczególnych jej etapach. Należałoby wspomnieć, że naszym zdaniem warunki (zarówno naukowo-dydaktyczne jak i socjalne), zapewniane studentom Politechniki Opolskiej studiującym w IPB w ramach programu Erasmus, są na wysokim poziomie. Jedyną barierą stanowić może brak znajomości języka portugalskiego. Daje się ją jednak pokonać posługując się językiem angielskim.

Możemy jeszcze dodać, iż taka forma spotkań jest niezwykle kształcząca, gdyż pozwala porównać rozwiązania stosowane przez inne uczelnie (na arenie międzynarodowej — ze względu na obecność przedstawicieli różnych uczelni), a także ocenić, co program Erasmus oferuje studentom. ◀

Dorota Zależna, Olga Rutkowska

W dniu 25 kwietnia br. mgr **Tomasz Płachtej** uczestniczył w konferencji naukowej pt. „Jak przeciwdziałać piractwu intelektualnemu”, która odbyła się w Warszawie w Auditorium Biblioteki Narodowej w Warszawie. Organizatorzy konferencji to: Urząd Patentowy RP, Światowa Organizacja Własności Intelektualnej

(WIPO — World Intellectual Property Organization), Stowarzyszenie Autorów ZAiKS i Koalicja Antypiracka. Patronat naukowy objęli: dr Alicja Adamczak — Prezes Urzędu Patentowego RP, prof. dr hab. **Jan Błeszyński** — UW oraz prof. dr hab. **Michał du Vall** — UJ. W ramach konferencji odbyły się dwie sesje (Czy skutecznie chronimy własność intelektualną? i Własność intelektualna to też własność) oraz dyskusja. ◀

STUDIUM JĘZYKÓW OBCYCH

POLIGLOCI Z POLITECHNIKI

Kolejny raz studenci naszej politechniki znaleźli się w czołówce! Wśród 30 uczestników zakwalifikowanych do II etapu **III Ogólnopolskiej Olimpiady Języka Niemieckiego dla Studentów Wyższych Uczelni Technicznych** zorganizowanej przez Politechnikę Śląską jest aż 15 studentów PO! Najlepszym okazał się **Robert Rybczak**, na dalszych miejscach są: **Robert Potyka, Tomasz Nagło, Sylwia Ciuberek, Marcin Kus, Robert Pawletta, Michał Krawiec, Roland Szymik, Mateusz Grzesik, Honorata Łozowska, Armin Pszowski, Dawid Kutz, Oliwier Mikus, Piotr Krzencesa** oraz **Marcin Kiehl**. Gratulujemy! ◀

Sprawy studenckie

POLOWANIE NA INFORMATYKÓW

Studenci z Koła naukowego In-Format już po raz czwarty zorganizowali Dni IT, czyli — jak w słowach powitania powiedział opiekun koła prof. **Włodzimierz Stanisławski** — „uczę duchową i zawodową”. Ci, którzy choć raz uczestniczyli w tej dwudniowej, cyklicznej imprezie znają specyficzną atmosferę entuzjazmu, jaka towarzyszy konferencji. Tłumna publiczność, sami pasjonaci, najnowsze technologie. IBM, AMD, Adobe. Ponad 10-tysięczny budżet spotkania. Tysiąc uczestników. Prorektor ds. studenckich **Jerzy Jantos**, kiedy wyznał, że

jest pod wrażeniem organizacji, wyraził nam naprawdę odczucie wszystkich obecnych.

Tematyka obrad, często ujęta w skróty, wprawia niewtajemniczonych w konsternację: „Praktyczne projektowanie GUI w Delphi”, „SOA: slogan, moda, czy realna

wartość”, „Platforma AMD — innowacje technologiczne”. Nie pociesza nawet zachęcające „szybko, łatwo i przyjemnie — aplikacje bazodanowe w Delhi”. Jednak Ci, którzy przyszli posłuchać (ze zrozumieniem!) nie znaleźli się tu przypadkowo. To młodzi ludzie ze smykałką do komputerów, którzy już niedługo wejdą na rynek na pracy i staną się celem tytułowego „polowania na informatyków”, zapowiadanego w trakcie obrad przez **Macieja Czasnowskiego** z firmy RINF. Wypada pogratulować studentom zapału i pasji, która zapewnia ciągłość i niebledną atrakcyjność imprezy. ◀ *LS-G*

MUZYCZNE IMPRESJE ORKIESTRY POLITECHNIKI OPOLSKIEJ

6 kwietnia podczas IV Opolskich Targów Edukacyjnych w opolskim „Okragłaku” orkiestra wraz z zaprzyjaźnionym zespołem opolskiego „Elektryczniaka” prezentowała się dwukrotnie — tuż po otwarciu imprezy o godzinie 10, w czasie godzinowego bloku muzycznego prezentującego różne gatunki muzyczne i przede wszystkim podczas oficjalnego otwarcia targów o godz. 11:30 w obecności władz samorządowych, rektorów wystawiających się uczelni wyższych, dyrektorów szkół średnich. Tą prezentację rozpoczęto od odegrania Marsza Politechniki Opolskiej. Półgodzinny koncert został zakończony Marszem „Elektronem” — hymnem ZSE.

Przygotowania do drugiego koncertu rozpoczęły się jeszcze w styczniu tego roku od nieoficjalnego zaproszenia, którego nadawcą była Orkiestra Reprezentacyjna Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Po wymianie not OR AGH zaprosiła do Krakowa naszą orkiestrę a oficjalne pismo w tej sprawie zostało wysłane Jego Magnificencji. Ustalono również termin na 22 kwietnia.

Rankiem połączone orkiestry Politechniki i Zespołu Szkół Elektrycznych wyruszyły do Krakowa. Pobyt w Krakowie rozpoczęto od niespodzianki przygotowanej przez dyrygenta orkiestr Przemysława Ślusarczyka od spaceru po Krakowie. Muzycy mogli przejść się wałami wiślanskimi i podziwiać z dołu wzgórze zamkowe, zobaczyć pomnik Smoka Wawelskiego, oglądając z zewnątrz cały kompleks Zamku Królewskiego na Wawelu, przejść się po Kazimierzu przez Plac Wolnica, fragmentem traktu królewskiego do

Foto: K. Kallnowski

Rynku Głównego. Tutaj uczestnicy przez 45 minut mogli sami pooglądać Rynek, przejść przez Sukiennice. W trakcie wędrowki wykonaliśmy wiele zdjęć zbiorowych z opisanych miejsc, które można oglądać na stronie zespołu, w dziale „galeria”. Po przerwie ruszyliśmy przez Bramę Floriańską, Planty w kierunku AGH. Najpierw gorący posiłek dzięki wsparciu finansowemu Dyrektora ZSE, potem krótka przerwa, by wkrótce rozpocząć próbę akustyczną w największym klubie studenckim w Krakowie znajdującym się na terenie AGH — Klubie „Studio”. Im bliżej było do występu, tym mocniej zaczęły bić serca wszystkich.

O godz. 20:00 jako goście Orkiestry Reprezentacyjnej AGH wystąpiliśmy pierwsi rozpoczynając koncert z okazji „7 Urodzin” zespołu. Dodatkową wydarzeniem było pożegnanie przez naszych gospodarzy było dyrygenta orkiestry i prezentacja nowego, który po raz pierwszy poprowadził koncert z tym składem. Tym bardziej cieszyliśmy się z faktu, że to właśnie my zostaliśmy zaproszeni jako goście. Impreza trwała prawie trzy godziny. Koncert zgromadził pełną salę. Opolskich muzyków wysłuchało około półtora tysiąca słuchaczy. Występ trwał 45 minut.

Po wyjeździe na koncerty do Gdyni (w październiku 2007 roku na zaproszenie JM Rektora Akademii Morskiej) była to druga tak duża i udana prezentacja orkiestry. W między czasie składy powiększyły się co

cieszy. Tego typu wyjazdy są świetną okazją oprócz wspólnego muzykowania, promocji instytucji do nawiązywania kontaktów, bo dzięki temu wyjazdowi i koncertowi uczelnie rozpoczęły oficjalną wymianę kulturalną.

W maju orkiestry wystąpiły wspólnie dwukrotnie — 15 maja na dziedzińcu Zamku — Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu i 26 maja w Kościele Ewangelickim Zbawiciela w Kluczborku. Koncerty były połączone z promocją uczelni i akcją naboru na studia. Zespoły zostały przyjęte bardzo ciepło przez publiczność. Występ w Kluczborku zakończył się owacją na stojąco.

Praca w orkiestrze i przede wszystkim prezentacje pokazują, że na Politechnice Opolskiej i w zaprzyjaźnionym „Elektryczniaku” z którego pochodzi tak wiele osób można studiować, uczyć się by grać z pasją.

I takie przesłanie towarzyszyło wyjazdowym koncertom w ramach cyklu „Muzyczne impresje”, będącego jednocześnie wiosenną trasą koncertową orkiestr zapoczątkowaną 28 lutego tego roku w Strzelcach Opolskich. Muzycy oprócz koncertów wespół z Działem Promocji w ten sposób wspomagają nabór i promują uczelnię.

I sezon cyklu „Muzyczne impresje na Politechnice Opolskiej” zakończył VI koncert w holu „Łącznika” na którym wystąpiła z rewizytą Orkiestra Reprezentacyjna Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie pod dyktando **Sebastiana Perłowskiego**. Na koniec koncertu wystąpił Akademicki Chór Politechniki Opolskiej prowadzony przez **Ludmiłę Wocial-Zawadzką** w przedpremierowym pokazie polskich piosenek.

Zapraszamy do obejrzenia relacji z koncertów na stronie orkiestry — www.opo.art.pl oraz posłuchania fragmentów nagrań na nowej stronie — „dźwiękówce” — www.orkiestrydete.art.pl ◀

Przemysław Ślusarczyk

Z WIZYTĄ W EKOLOGICZNYM GOSPODARSTWIE ROLNYM

Zasady rolnictwa ekologicznego wdrażane są coraz chętniej i powszechniej przez polskich producentów i przetwórców rolnych. Wraz z przystąpieniem w szeregi Unii Europejskiej, Rozporządzenie Rady EWG 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz oznakowania produktów rolnych i środków spożywczych, stało się podstawowym dokumentem określającym

kryteria działalności ekologicznych producentów rolnych.

Wśród zasad rolnictwa ekologicznego na plan pierwszy wysuwa się ochrona gleby, jako podstawowego czynnika wytwórczego gospodarstwa rolnego. Odchodzi się także od stosowania chemii rolnej, spożywczej i weterynaryjnej, na rzecz profilaktyki w produkcji roślinnej i zwierzęcej. Rolnictwo ekologiczne to jak najbardziej nowoczesne rolnictwo, gdzie konieczny staje się wysoki poziom wiedzy producentów i przetwórców. Wiedza ta pozwala na wzajemne powiązanie nowoczesnych technik i technologii produkcji, uwzględniających wymogi ochrony środowiska, czyli tzw. Zwykłej Dobrej

Praktyki Rolniczej.

W województwie opolskim w systemie ekologicznym funkcjonuje obecnie 50 gospodarstw rolnych oraz dwie przetwórcze. Gospodarstwa te mają zróżnicowany charakter: typowo rolnicze o mieszanej produkcji roślinno-zwierzęcej, gospodarstwa sadownicze, warzywnicze czy łąkarskie.

W dniu 8 maja 2008 r. grupa studentów III i VI roku *techniki rolniczej i leśnej* oraz grupa studentów „Erasmusów” odwiedziła jedno z ekologicznych gospodarstw rolnych Opolszczyzny. Wycieczka odbyła się w ramach przedmiotu *ekonomika i organizacja w rolnictwie*. Celem wycieczki było przybliżenie praktycznych aspektów

organizacji produkcji roślinnej i zwierzęcej oraz zasad marketingu produktów rolnictwa ekologicznego.

Zwiedzane gospodarstwo położone jest w Prószkowie pod Opolem. Właścicielem jest pan **Teofil Furgol**. Gospodarstwo od ponad 15 lat funkcjonuje z powodzeniem w systemie ekologicznym. Wpisane jest do bazy demonstracyjnych ekologicznych gospodarstw rolnych i posiada certyfikat zgodności dla produkcji żywności metodami ekologicznymi. Poza typową działalnością rolniczą, właściciel prowadzi także rolniczą eko-edukację dla szkół rolniczych oraz organizuje praktyki dla studentów.

Ogólna powierzchnia gospodarstwa to około 20 ha, w tym ponad 15 ha stanowią grunty orne i około 4 ha łąki i pastwisk. Na gruntach ornym występuje duży udział roślin strukturotwórczych i wzbogacających glebę w azot w sposób naturalny. Znaczny udział poplonów oraz stosowane nawozy naturalne (obornik i gnojówka) w sposób

Dobrostan zwierząt gospodarskich to podstawa ekologicznego gospodarowania

naturalny wzbogacają glebę w składniki odżywcze, jednocześnie chroniąc ją.

Studenci podczas wycieczki mieli okazję zapoznać się z zasadami organizacji produkcji roślinnej ekologicznego gospodarstwa rolnego. Gospodarz przybliżył zasady i znaczenie prawidłowego płodozmienu, sąsiedztwa roślin, odpowiednich terminów siewu, zbioru. Zwrócił uwagę na ważność profilaktyki w ochronie roślin. Studenci porównywali pola upraw gospodarstwa konwencjonalnego i zwiedzanego gospodarstwa ekologicznego, Zauważając różnice we wzroście i wyglądzie wegetujących roślin, na korzyść gospodarstwa ekologicznego. Gospodarz omówił także stosowane zabiegi uprawowe na przykładzie wybranych uprawianych roślin.

Obok produkcji roślinnej, drugą gałęzią gospodarstwa jest chów bydła opasowego i drobiu. Obsada zwierząt nie stanowi zagrożenia dla środowiska naturalnego. Zwierzęta mają swobodny dostęp do wybiegu, w bliskim sąsiedztwie zabudowań gospodarczych. Utrzymywane są na głębokiej ściółce, co jest w szczególności ważne w gospodarstwach ekologicznych. Odżywianie zwierząt zachodzi wyłącznie w oparciu o własne pasze, wytworzone w gospodarstwie. Z drugiej strony nawozy naturalne stanowią podstawę nawożenia gruntów ornym.

Gospodarstwo wyposażone jest we własny park maszynowy, jedynie podczas żniw wykorzystywane są usługi obce. Studenci mieli okazję zobaczyć maszyny i urządzenia rolnicze występujące w gospodarstwie oraz

poznać jak są wykorzystywane.

Wielu studentów wykazało się podczas wycieczki dużą wiedzą. Prowadzili ożywione dyskusje z rolnikiem. Posiadając niejednokrotnie własne gospodarstwa rolne, mieli okazję porównać zasady produkcji stosowane u siebie i w zwiedzonym ekologicznym gospodarstwie. Być może dla niektórych

... i przy ekologicznym posiłku.

wizyta ta stanie się zaczątkiem własnych działań i dużą przygodą na niwie rolnictwa ekologicznego.

Żywność ekologiczna znajduje coraz więcej nabywców. Jej jakość jest niepodważalna, a rynek produktów rolnictwa ekologicznego stale rośnie. Będąc w gościnie mieliśmy możliwość spróbować tradycyjnego polskiego posiłku, sporządzonego z produktów wytworzonych w zwiedzonym gospodarstwie. Po długim zwiedzaniu pól i wykładzie rolnika, był więc czas na relaks i odpoczynek przy biesiadnym stole, którym towarzyszyły ożywione rozmowy. ◀

dr Anna Kuczuk

Katedra Techniki Rolniczej i Leśnej

Studenckie Koło Naukowe
przy Katedrze Inżynierii Procesowej
(www.skruber.po.opole.pl)

JUBILEUSZ Z BĄBELKAMI

11 marca 2008 roku odbyło się spotkanie integracyjne członków Studenckiego Koła Naukowego „SKRUBER”, w którym uczestniczyli studenci IV i V roku ze specjalności studiów *procesy i urządzenia inżynierii środowiska* oraz *maszyny, urządzenia przemysłowe i ochrony środowiska* Wydziału Mechanicznego. Spotkanie, w którym uczestniczyli też pracownicy Katedry Inżynierii Procesowej, było w tym roku szczególne — koło nasze pieczętuje bowiem swoje 30-letnie istnienie. W związku z taką rocznicą istnienia SKN „Skruber” obecność lampki wyśmienitego szampana oraz okolicznościowego (pyszne) tortu była niezbędna. Nie obyło się bez wspomnień, którymi dzielili się pracownicy

Katedry Inżynierii Procesowej.

Ważnym punktem spotkania było przyjęcie nowych członków (studentów IV roku specjalności *procesy i urządzenia inżynierii środowiska*) oraz omówienie planowanych na rok 2008 zadań. Powiększenie grona członków naszego koła odbyło się w wyniku przeprowadzonych rozmów dotyczących podstawowych zagadnień wynikających z toku studiów na specjalnościach, a — co bardzo cieszy — zakończonych wręczeniem dyplomu potwierdzającego przynależność do SKN „SKRUBER” każdemu nowoprzy-

jętemu członkowi koła. Podczas imprezy integracyjnej wymieniono poglądy dotyczące wzajemnej współpracy a także zapoznano się z cennymi uwagami i poradami, które obejmowały dalszą działalność — zarówno od strony organizacyjnej, jak i naukowej - Studenckiego Koła Naukowego „SKRUBER”.

Serdecznie dziękujemy pracownikom Katedry Inżynierii Procesowej za uczestnictwo w spotkaniu integracyjnym oraz miłe słowa wsparcia dla naszej działalności! ◀

Iwona Ertel

Sekretarz SKN „Skruber”

Studenckie Koło Naukowe
przy Katedrze Inżynierii Procesowej
(www.skruber.po.opole.pl)

Milo nam poinformować, że w dniach 5 i 6 czerwca br. w Jarnołtówku odbyło się organizowane przez SKN SKRUBER Seminarium Naukowe pt. *Nowoczesne Technologie w Inżynierii Procesowej i Ochronie Środowiska*. W seminarium uczestniczyli członkowie naszego koła studiujący na specjalnościach *Maszyny, urządzenia przemysłowe i ochrony środowiska oraz Procesy i urządzenia inżynierii środowiska*. Seminarium prowadzone było przy współudziale pracowników Katedry Inżynierii Procesowej, wśród których zaszczycili swą obecnością: prof. dr hab. inż. **Leon Troniewski** (kierownik Katedry Inżynierii Procesowej), dr hab. inż. **Gabriel Filipczak** (opiekun koła SKN SKRUBER), dr hab. inż. **Stanisław Witczak** prof. PO, dr inż. **Roman Dyga**, dr inż. **Barbara Pendyk**, dr inż. **Krzystian Czernek**, dr inż. **Małgorzata Nowak**.

W trakcie dwudniowego seminarium przedstawiono referaty związane z realizowanymi w Katedrze Inżynierii Procesowej pracami dyplomowymi, mianowicie:

Ewa JÓSKO: *Badanie oporów przepływu w rurach ze zmienną średnicą.*

Agata BRANDT: *Badania grubości filmów cieczy bardzo lepkiej przy jej przepływie z gazem.*

Michał ROCZEK: *Przepływ gaz-ciecz w rurach ze strukturą porowatą.*

Sławomir RZAŚA: *Wymiana ciepła przy przepływie przez rury ze strukturą porowatą.*

Justyna GIBAS: *Wykorzystanie procesów membranowych i inżynierii środowiska.*

Kamil JURCZYK: *Badanie właściwości fizyko-chemicznych paliw z osadów ściekowych.*

Dorota SOŚNIK: *Wpływ rodzaju lepiszcza na właściwości wytrzymałościowe granulatów paliw z osadów ściekowych.*

Renata CZARNOJAN: *Wymiana ciepła przez mikropowierzchnie.*

Aleksander WITCZAK: *Przepływ gaz-ciecz w warunkach rozszerzenia przewodu rurowego.*

Mateusz WÓJCIK: *Hydraulika przepływu gaz-ciecz przy gwałtownych przewężeniach rurociągów.*

Krzysztof SOBIERAJ: *Badania udziału objętościowego gazu przy przepływie dwufazowym gaz-ciecz bardzo lepka.*

Iwona ERTEL: *Odwadnianie osadów ściekowych.*

Tomasz BAJCARZ: *Badania procesu konwekcyjnego suszenia paliw z osadów ściekowych.*

wśród uczestników od lewej profesorowie S. Witczak, G. Filipczak, L. Troniewski

Bartłomiej URBAŃCZYK: *Metody rozpraszania faz w układzie ciecz-ciecz.*

Michał KUBISZOK: *Opracowanie paliwa z osadów do wspólnego wykorzystania z węglem w procesie wypalania klinkieru cementowego.*

Sylwester BINIECKI: *Hydraulika przepływu wielofazowego.*

Agnieszka KRASZCZYK: *Swobodny ruch kropeł w środowisku ciekłym.*

Natalia MROSEK: *Metody wytwarzania i rozdziału emulsji.*

Marek GAŚSIORSKI: *Spalanie paliw na bazie osadów ściekowych.*

Elżbieta ROECHR: *Opory miejscowe przy przepływie wielofazowym.*

Łukasz ŚWIEBODA: *Procesy technologiczne w magazynie nasiennym.*

Iwona MAŚLANKA: *Metody intensyfikacji ruchu ciepła w aparaturze procesowej.*

Piotr FELDMAN: *Hydrodynamika mieszaniny gazowo-cieczowej w zaworach.*

Sylwia KUROŚ: *Opory przepływu wielofazowego w elementach łukowych.*

Paweł SOLARZ: *Opracowanie metody niskotemperaturowego suszenia paliw z osadów ściekowych.*

Wiesława SKOCZYLAŚ: *Badania wielkości charakteryzujących dynamikę przepływów dwufazowych.*

Dawid SEMENOWICZ: *Udział objętościowy faz w przepływie powietrze-woda-olej w łukach pełnych.*

Grzegorz BLIŻYCKI: *Identyfikacja rodzajów i zakresy występowania różnych jakościowo przepływów dwufazowych.*

Zbigniew PŁACZEK: *Hydrodynamika przepływu mieszaniny gazowo-cieczowej w łukach rurowych.*

W trakcie seminarium jego uczestnicy prowadzili ożywioną dyskusję, co świadczy o słuszności realizacji takiej formy spotkań studentów z nauczycielami akademickimi. Dyskusja dotyczyła zarówno zakresu jak i sposobu realizacji prac naukowych przez studentów, a nie obce były akcenty wynikają-

ce z wyników realizowanych przez nas prac dyplomowych. Swą radą i pomocą służyli pracownicy Katedry Inżynierii Procesowej, którzy dzielili się z nami licznymi uwagami i spostrzeżeniami w tym zakresie.

Jednym z ważniejszych wydarzeń seminarium było uroczyste wręczenie przez prof. S. Witczaka tematów prac dyplomowych koleżankom i kolegom z IV-go roku na rok akademicki 2008/2009. Złożyli oni solenną obietnicę ukończenia studiów w terminie.

Niezależnie od naukowej części seminarium, w trakcie jego trwania odbyło się też Walne Zebranie Członków SKN SKRUBER, na którym dokonano wyboru nowego Zarządu Koła, w składzie:

Prezes – Roman GRABARZ

Z-ca prezesa – Barbara GAWRONIUK

Sekretarze – Anna TOPOL
Alicja OŹGA

Webmaster – Marcin RUSEK.

Po uroczystym zakończeniu seminarium, któremu przez cały czas gospodarzył opiekun koła dr hab. inż. G. Filipczak, wszyscy jego uczestnicy we wspaniałych humorach wrócili do codziennych studenckich i pracowniczych obowiązków. ◀

Ze studenckim pozdrowieniem
Iwona ERTEL

Pięcioro studentów, członków Koła Naukowego „Eko Mat-Bud” w dniach 9–10 maja 2008 wzięło udział w XXXVII Międzynarodowym Seminarium Kół Naukowych „KOŁA NAUKOWE SZKOŁĄ TWÓRCZEGO DZIAŁANIA” w Olsztynie.

„Eko Mat-Bud” działa przy Katedrze Inżynierii Materiałów Budowlanych Wydziału

Studenci przed budynkiem Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego podczas Międzynarodowego Seminarium Kół Naukowych w Olsztynie – prezentują zdobyte Nagrody za zajęcia I i II miejsca

Budownictwa PO a jego opiekunem jest dr **Elżbieta Janowska-Renkas**.

W międzynarodowym seminarium wzięli udział studenci z 20 Ośrodków Naukowych z kraju i z zagranicy. Na seminarium studenci zaprezentowali prace, które realizowali w ramach zajęć koła naukowego a były to: „Właściwości betonów na bazie cementu hutniczego CEM III/A 42,5 modyfikowanego udziałem pyłu krzemionkowego i superplastyfikatora nowej generacji” **Andrzeja Kimmela i Piotra Jagosa**; „Zastosowanie i wpływ granulowanych żużli wielkopieczowych na właściwości betonu” **Tomasza Kraszińskiego i Agaty Łukasiewicz**; „Wpływ dodatków mineralnych na właściwości reologiczne zaczynów modyfikowanych domieszkami” **Pawła Bobowskiego**. Prace studentów zajęły kolejno pierwsze i dwa drugie miejsca, co jest niebywałym sukcesem, ponadto uczestnicy sympozjum zdobyli 5 wyróżnień dla Koła „Eko Mat-Bud”. ◀ MS

RADIOWCY SIĘ SZKOLĄ

Przez ostatni rok akademicki w Studenckim Studiu Radiowym „Emiter” odbywały się szkolenia dla radiowców. Prowadził je **Przemysław Ślusarczyk** — dyrygent Orkiestry Politechniki Opolskiej. Szkolenia obejmowały tematykę logopedii, artykulacji, ćwiczeń oddechowych oraz naukę prawidłowej dykcji. Początkowo zajęcia były grupowe, a potem już spotkania indywidualne, na których każdy radiowiec mógł pracować nad swoim głosem pod okiem specjalisty. Już na początku roku akademickiego planujemy nabór do Emitera — mamy nadzieję, że wraz z nim rozpocznie się kolejny cykl szkoleń dla nowych radiowców. ◀

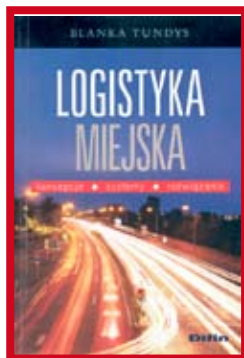
Grzegorz Pasek

Akademycki Chór Politechniki Opolskiej wystąpił podczas Krajowego Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu towarzysząc odsłonięciu gwiazd zespołu **TSA**, gwiazdy **Anny Panas**, gwiazdy **Michała Bajora** i gwiazdy **Pawła Kukiza**.

Nowości wydawnicze

W BIBLIOTECE GŁÓWNEJ

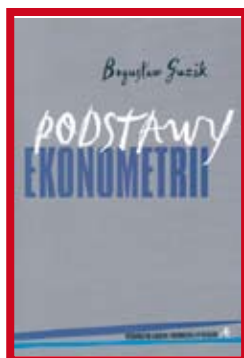
Logistyka miejska : koncepcje, systemy, rozwiązania / Blanka Tundrys. – Warszawa : Difin, Centrum Doradztwa i Informacji, 2008. – 348 s.

Sygnatura: 118999 Cz – książka dostępna w Czytelnicy Biblioteki Głównej

Sygnatura: M 10915 – książka dostępna w Bibliotece Wydziału Mechanicznego

„Powyższa publikacja prezentuje szeroki aspekt zagadnień związanych z miastem, logistyką, a w szczególności logistyką miejską, jest bogato ilustrowana praktycznymi przykładami rozwiązań niemieckich”. [ze wstępu]

„Na podstawie solidnych badań literaturowych i wiedzy o praktycznych wdrożeniach rozwiązań logistycznych w miastach zagranicznych naszkicowała [autorka] kierunki poszukiwań i zaproponowała szereg rozwiązań podstawowych problemów Szczecina w zakresie przewozów ładunków i zaopatrzenia materiałowego miasta. Książka jest adresowana do praktyków zarządzania miastem oraz teoretyków i studentów – logistyki, transportu, ochrony środowiska”. [z okł.]

Podstawy ekonometrii / Bogusław Guzik. – Poznań : Akademia Ekonomiczna, Wydawnictwo, 2008. – 259 s.

Sygnatura: 119050 - 119051 – książka dostępna w Wypożyczalni Biblioteki Głównej

Sygnatura: E 2950 – książka dostępna w Bibliotece Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji

„Podręcznik nawiązuje do kursu ekonometrii na poziomie licencjackim. (...) Dotyczy przede wszystkim sztuki ekonometrycznego modelowania zależności gospodarczych. Dlatego największy nacisk położono w nim na formułowanie wstępnego modelu ekonometrycznego, interpretację oszacowanego modelu oraz jego weryfikację. Problematykę ilustrowano na tle autentycznych przykładów gospodarczych”. [z okł.]

do prezentacji przez słuchaczy studiów doktoranckich prowadzonych na Wydziale Mechanicznym (z Przedmowy).

Neurofizjologia kliniczna dla neurorehabilitacji : podręcznik dla studentów i absolwentów fizjoterapii / Ryszard Kinalski. – Wrocław : Medpharm Polska, Sp., 2008. – 418 s.

Sygnatura: 119171 – książka dostępna w Wypożyczalni Biblioteki Głównej

Sygnatura: F 4923 – książka dostępna w Bibliotece Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii

„Monografia stanowi obszerne kompendium wiedzy, zarówno teoretycznej, jak i praktycznej, dla studentów wydziału fizjoterapii szkół wyższych medycznych i wychowania fizycznego oraz absolwentów tych wydziałów, specjalizujących się w rehabilitacji medycznej z ukierunkowaniem na neurorehabilitację. Autor – wieloletni specjalista w tej dziedzinie – omawia kolejno wybrane zagadnienia dotyczące struktury i funkcji obwodowego i ośrodkowego układu nerwowego, aparaturę i testy diagnostyczne, umożliwiające kwantyfikację zaburzeń funkcji tych układów oraz zagadnienia interesujące klinicystów, zajmujących się neurorehabilitacją – w tym fizjoterapią – osób z uszkodzeniem mózgu i rdzenia kręgowego”. [z okł.] *oprac. Wioletta Ernst*

W OFICYNIE WYDAWNICZEJ

ZN 326, Elektryka z. 61. II Środowiskowe Warsztaty Doktorantów Politechniki Opolskiej. Tematyka warsztatów dotyczyła problemów elektrotechniki (maszyny elektryczne, napęd, energoelektronika, itp.) W prezentowanym Zeszycie Naukowym serii Elektryka zamieszczono obszerne streszczenia wszystkich referatów prezentowanych na warsztatach przez słuchaczy studiów doktoranckich na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki (z Przedmowy).

ZN 325, Mechanika z. 91. II Środowiskowe Warsztaty Doktorantów Politechniki Opolskiej. Tematyka warsztatów dotyczyła postępów w badaniach naukowych słuchaczy studiów doktoranckich, prowadzonych w dyscyplinach: automatyka i robotyka, elektrotechnika, budowa i eksploatacja maszyn, budownictwo oraz tematyki pokrewnej. W prezentowanym Zeszycie Naukowym serii Mechanika zamieszczono obszerne streszczenia referatów zakwalifikowanych

Skrypt nr 282 pod red. Tomasza Boczara. Laboratorium techniki wysokich napięć. Niniejszy skrypt jest przeznaczony dla studentów Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki Politechniki Opolskiej, kierunku elektrotechnika, a także innych kierunków prowadzących elementy wykładu i laboratorium z techniki elektroizolacyjnej. Skrypt zawiera instrukcje dwunastu ćwiczeń laboratoryjnych, reprezentujących główne dziedziny przedmiotu technika wysokich napięć (z Przedmowy).

ZN 323, Elektryka z. 60. XI Forum Energetyków. Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Techniczna. GRE 2008. Tematyka tegorocznej konferencji obejmuje następującą problematykę: audyt energetyczny i ekologiczny, bezpieczeństwo energetyczne, aktywność energetyczną, jakość energii, nowe technologie energetyczne, odnawialne i rozproszone źródła energii, rynek energii, systemy grzewczo-klimatyzacyjne, zintegrowane systemy zarządzania dla potrzeb energetyki. Komitet Naukowy zrecenzował nadesłane referaty i 80 zakwalifikował do publikacji w Zeszytach Naukowych Politechniki Opolskiej. Wydrukowane zostały rozszerzone streszczenia, a pełne teksty referatów zawarte są na dołączonej płycie CD (z Przedmowy).

ZN 324, Mechanika z. 90. Problematyka przenoszenia pędu, ciepła i masy. Prace pracowników Katedry Inżynierii Procesowej pod red. Stanisława Witczaka. W zeszycie zamieszczono 7 artykułów. Autorzy: S. Witczak, B. Pendyk, L. Troniewski, R. Dygda, A. Rybarczyk, P. Raczkowski, J. Hapanowicz, G. Filipczak, V. Stecyk, K. Mydlarz-Gabryk.

Opolski Festiwal Nauki

od lewej: W. Potwora, M. Lis, J. Skubis

Czas Inżynierów

Wydział Mechaniczny

www.po.opole.pl

POLITECHNIKA OPOLSKA, ul. S. Mickiewicza 5, 45-071 Opole

Czas Inżynierów

Wydział Budownictwa

www.po.opole.pl

POLITECHNIKA OPOLSKA, ul. S. Mickiewicza 5, 45-071 Opole

Czas Inżynierów

Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki

www.po.opole.pl

POLITECHNIKA OPOLSKA, ul. S. Mickiewicza 5, 45-071 Opole

Czas Inżynierów

Wydział Edukacji Technicznej i Informatycznej

www.po.opole.pl

POLITECHNIKA OPOLSKA, ul. S. Mickiewicza 5, 45-071 Opole

Czas Inżynierów

Wydział Zarządzania i Inżynierii Produkcji

www.po.opole.pl

POLITECHNIKA OPOLSKA, ul. S. Mickiewicza 5, 45-071 Opole

Czas Inżynierów

Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii

www.po.opole.pl

POLITECHNIKA OPOLSKA, ul. S. Mickiewicza 5, 45-071 Opole